

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.142/A

Dosar nr.1043/33/2013*

Ședința publică din 21 iulie 2022

Completul compus din:

Rodica Cosma	– Președinte
Anca Mădălina Alexandrescu	– Judecător
Laura Mihaela Soane	– Judecător
Mihaela Mustață	– Magistrat-asistent

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – a fost reprezentat de procuror Monica Zamfirescu.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj**, privind pe inculpații **Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Telepțean Mihăiță**, precum și de numita **Mihai Lenuța** și, respectiv, de avocat Lele Alexandru, *pentru inculpatul decedat Mihai Ioan Adrian*, împotriva sentinței penale nr.71 din 9 aprilie 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr.1043/33/2013*.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12 mai 2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen de pronunțare la data de 29 iunie 2022 și, ulterior, a amânat pronunțarea la data de 21 iulie 2022, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE

Asupra apelurilor penale de față;

În baza actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin *sentința penală nr.71 din 9 aprilie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori în dosarul nr.1043/33/2013**, s-au hotărât următoarele:

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul COCIAN - IEPAN PETRU*, fiul lui Ioan și Ioana, născut la 01.04.1965 în loc. Bîrsana, jud. Maramureș, domiciliat în loc. Sighetu Marmăției, str. Bogdan Vodă, nr.89, jud. Maramureș, CNP 1650401241666, *pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev.*

și ped. de art.291 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul COCIAN - IEPAN PETRU pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită* prev. și ped. de art.290 Cod penal rap. la art.6 și 7 lit.b din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul COCIAN - IEPAN PETRU pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență* prev. și ped. de art.292 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul HALAS MIHAI*, fiul lui Ivan și Maria, născut la 08.11.1977 în loc. Sighetu Marmației, jud. Maramureș, în prezent deținut în Penitenciarul Baia Mare în altă cauză penală, domiciliat în com. Remeți, sat Remeți, nr.140, jud. Maramureș, CNP 17711082416681, *pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență* prev. și ped. de art.291 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul HALAS MIHAI pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită* prev. și ped. de art.290 Cod penal rap. la art.6 și 7 lit.b din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul HALAS MIHAI pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență* prev. și ped. de art.292 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.6 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, a fost *încetat procesul penal față de inculpatul MIHAI IOAN-ADRIAN*, fiul lui Ioan și Maria, născut la data de 19 iunie 1970 în loc. Sighetu Marmației, jud. Maramureș, domiciliat în mun. Sighetu Marmației, str. Sugău, nr.9, jud. Maramureș, CNP 1700619241658, *pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență* prev. și ped. de art.48 Cod penal rap. la art.291 Cod penal, cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 Cod penal, *ca urmare a decesului inculpatului*.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ*, CNP 1680612241666, fiul lui Vasile și Ioana, născut la data de 12 iunie 1968 în mun. Sighetu Marmației, jud. Maramureș, domiciliat în mun. Oradea, str. Agricultorilor, nr. 36, jud. Bihor, *pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență* prev. și ped. de art.291 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ* pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită prev. și ped. de art.48 Cod

penal rap. la art.290 Cod penal și art.6 și 7 lit.b din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită* prev. și ped. de art.48 Cod penal rap. la art.289 alin.1 și 2 Cod penal și art.6 și 7 lit.b din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.396 alin.5 Cod procedură penală rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, a fost *achitat inculpatul PUȘCAȘ MIRCEA*, fiul lui Casian și Lenuța, născut la 24.03.1974 în mun. Beiuș, jud. Bihor, cu domiciliul în mun. Oradea, str. Făcliei, nr.22 M, jud. Bihor, CNP 1740324052854, *pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită* prev. și ped. de art.289 alin.1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art.6 și art.7 lit.b din Legea nr.78/2000 și art.5 Cod penal, întrucât fapta nu există.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

În baza art.272 alin.1 Cod procedură penală, onorariile parțiale ale avocaților desemnați din oficiu, respectiv d-na Crișan Manuela, în cuantum de 500 lei și d-na Csengheri Andreea Delia, în cuantum de 500 lei, s-a dispus a fi avansate din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

Prin *decizia penală nr.222/A/25 iunie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.1043/33/2013*, au fost admise apelurile declarate de inculpații *Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai, Mihai Ioan Adrian, Pușcaș Mircea și Teleptean Mihăiță* împotriva sentinței penale nr.114/5 iulie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, dispunându-se *trimiterea cauzei spre rejudecare*. În esență, s-a reținut că, în urma cercetării judecătorești în apel, s-au constatat multiple aspecte de drept care aveau legătură cu loialitatea și legalitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale și care au fost insuficient analizate de instanța de fond în raport de jurisprudența Curții Constituționale a României în materia nulităților absolute și relative și jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Instanța de control judiciar a îndrumat instanța de rejudecare spre o analiză a legalității și loialității administrării probelor rezultate din înregistrări/interceptări, dar și a probelor rezultate în urma declarațiilor date de către inculpați, care au revenit asupra lor în cursul judecății, fără să fie analizată relevanța acestor reveniri.

Prin *încheierea penală din data de 3 iulie 2020, Curtea de Apel Cluj a dispus înlăturarea de la dosar a tuturor mijloacelor de probă rezultate din interceptarea convorbirilor la distanță*, pentru argumentele expuse în cuprinsul respectivei încheieri, rămânând la dosar procesele-verbale de redare a discuțiilor în mediu ambiental, care au fost autorizate de judecător și puse în aplicare de polițiști judiciari, așa cum rezultă din ordonanțele de delegare și din adresa trimisă de D.N.A. – S.T. Oradea, la data de 4 mai 2016.

S-a reținut că denunțul martorului Codrescu Nicolae a fost înregistrat la data de 1 iunie 2012, iar la data de 28 noiembrie 2012, a fost înregistrat autodenunțul inculpatului Cocian - Iepan Petru, retractat ulterior, conform declarației din data de 28 noiembrie 2012. Astfel, acesta a arătat că nu a discutat despre influențarea vreunui judecător, dar a vorbit cu martorul Codrescu despre angajarea unui avocat din București, cu suma de 10.000 de euro. A recunoscut că vorbea cu inculpații Teleptean și Mihai despre afaceri cu lemn și se întâlnea cu ei când mergea la proces la Oradea.

În declarația din data de 28 noiembrie 2012, inculpatul Halas Mihai a arătat că inculpatul Cocian - Iepan Petru i-a spus că a discutat cu o cunoștință care poate influența decizia judecătorului. A mai arătat că, în primăvara anului 2012, i-a dat inculpatului Mihai (zis *Papițu*) suma de 10.000 de euro pentru a-i duce la Oradea la judecător, dar *Papițu* nu s-a mai dus și i-a restituit banii.

În declarația dată în fața judecătorului care a soluționat propunerea de luare a măsurii arestării preventive la data de 29 noiembrie 2012 (fila 161), inculpatul Cocian - Iepan Petru a arătat că, inițial, a vorbit cu inculpatul Teleptean Mihăiță (care cunoștea pe cineva) despre un avocat, dar după aceea a înțeles că era vorba despre un judecător de la Curtea de Apel Oradea. Inculpatul Teleptean Mihăiță i-a spus să cumpere un autovehicul marca Audi A8 și un BMW, dar a refuzat. Despre martorul Codrescu Nicolae a declarat că ar fi fost beneficiarul țigărilor aduse de la ucraineni (în cauza în care erau împreună inculpați pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă), țigări pe care nu le-a plătit, iar ucrainenii îi amenință pe el și pe inculpatul Halas; în acest context i-a cerut martorului Codrescu suma de 10.000 euro, pentru un avocat din București.

Instanța a constatat că inculpatul Cocian - Iepan Petru s-a delimitat de evenimentele din 28-29 noiembrie 2012, arătând că denunțurile făcute împreună cu inculpatul Halas Mihai au fost formulate ca urmare a presiunii exercitate de procuror, presiune rezultată din orele pe care le-a petrecut scriind declarații după dictarea unui lucrător din cadrul poliției și la sfaturile avocatului care l-a asistat în acea procedură. Inculpatul Cocian s-a delimitat și de apărătorul său de atunci, arătând că nici nu știe cine l-a angajat și plătit.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul Cocian a fost consecvent cu privire la faptul că nu s-a discutat niciun moment ca banii să fie dați unui/unor magistrați din cadrul Curții de Apel Oradea și nici că ar fi susținut că poate avea influență asupra unui magistrat pentru a obține o soluție favorabilă.

În declarația din 7 decembrie 2012, inculpatul Halas Mihai a arătat că martorul Codrescu a rămas dator unor persoane de naționalitate ucraineană cu suma de 30.000 euro, în urma săvârșirii infracțiunii de contrabandă, iar denunțul dat la D.N.A a fost făcut sub presiunea pusă mai ales asupra inculpatului Cocian, care era șeful său. Nu corespunde adevărului că ar fi spus că știe vreun judecător din cadrul Curții de Apel Oradea și nici nu a discutat cu inculpații Teleptean și Mihai, zis *Papițu*, despre obținerea unei soluții favorabile la Curtea de Apel Oradea; suma de 10.000 de euro i-a dat-o inculpatului *Papițu* cu titlu de împrumut pentru o activitate comercială și i-a fost restituită a doua zi. În esență, inculpatul Halas a declarat aceleași împrejurări și în fața instanței de rejudecare.

În fața Înaltei Curți de Casație și Justiție (filele 106-107 vol.II), inculpatul Mihai a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Teleptean, derulând afaceri cu lemn pe care i-l furniza în stare brută, iar inculpatul Teleptean îl trimitea în Sighetul Marmației pentru a fi prelucrat. A arătat că îl cunoaște pe inculpatul Cocian, care îi este naș, fiind și nașul fiului său, iar de la inculpatul Halas a luat cu titlu de împrumut suma de 10.000 de euro pentru a cumpăra un autovehicul marca Hyundai Tucson, dar a doua zi i-a intrat în cont suma de 25.000 - 30.000 de euro, astfel că a restituit împrumutul inculpatului Halas.

Declarația dată de inculpatul Teleptean Mihăiță în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție (filele 108-109 vol.II) este în esență congruentă cu cea dată în fața instanței de rejudecare.

În cursul urmăririi penale, în primele declarații din data de 28 noiembrie 2012, inculpatul Halas Mihai, angajatul inculpatului Cocian Petru, a recunoscut săvârșirea faptelor și apoi le-a recunoscut și în fața judecătorului sesizat cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive. Inculpatul Cocian Petru a recunoscut doar în fața judecătorului sesizat cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive, respectiv că ar fi încercat să influențeze soluția în cauza în care era inculpat. Inculpatul Mihai Ioan Adrian nu a recunoscut săvârșirea faptelor, arătând doar că îi cunoaște pe inculpații Cocian Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihai și cunoștea afacerile judiciare ale primilor doi, însă nu cunoaște detalii cu privire la eventuala încercare de influențare a soluției în apel; a primit 10.000 de euro de la Halas, dar cu titlu de împrumut și i-a restituit la scurt timp.

La data de 13 decembrie 2012, inculpatul Teleptean Mihăiță a declarat că îi cunoaște pe inculpați și pe numitul *Mircea*, despre care știa că este magistrat, dar nu știa dacă este procuror sau judecător și nici dacă ar fi judecat cauza inculpaților Cocian și Halas. Nu este adevărat că ar fi avut vreo legătură cu influențarea inculpatului Pușcaș, în cauza inculpaților Cocian și Halas, dar este adevărat că a purtat discuții telefonice cu inculpatul Mihai Adrian legat de *tafuri, parchet și tragere la drum*, dar care se referă strict la afacerile cu material lemnos.

Prin declarația olografă dată în fața procurorului și în prezența apărătorului (filele 241 și urm.), martorul Ciarnău Victor a arătat, la data de 28 noiembrie 2012, că îl recunoaște din fotografie pe Teleptean Mihăiță.

Martorul Sferle Dănuț Marius a arătat că este prieten cu inculpatul Teleptean Mihăiță, iar când acesta a fost reținut, la solicitarea soției sale, Teleptean Florica, a decis să caute un avocat.

Martora Patca Camelia Viorica (fila 355 u.p.) a arătat că l-a cunoscut pe inculpatul Pușcaș Mircea la botezul copilului martorului Ciarnău Victor și aici a relatat despre problemele pe care le avea cu un dosar penal la D.I.I.C.O.T. Oradea, iar acesta a liniștit-o, spunându-i că infracțiuni economice sunt greu de dovedit și durează mult.

Analizând cuprinsul încheierilor pronunțate în dosarul nr.4287/83/2009, de completul de apel condus de către inculpatul Pușcaș Mircea, instanța a reținut că, la data de 10 mai 2012, cauza a fost amânată la solicitarea apărătorilor aleși ai inculpaților; la data de 7 iunie 2012, cauza a fost amânată la cererea

apărătorului inculpaților Dienes Nicolae și Dienes Mihai, pentru pregătirea apărării; la data de 6 septembrie 2012, cauza a fost amânată față de lipsa de apărare a inculpaților Dienes Nicolae și Dienes Mihai, întrucât apărătorul nu s-a putut deplasa la instanță, astfel că s-a dispus amendarea avocatului; la termenul din data de 4 octombrie 2012, cauza a fost amânată la solicitarea apărătorului, care a arătat că a fost angajat în dosar cu o zi înainte; la termenul din data de 15 noiembrie 2012, cauza a fost amânată având în vedere că nu s-a prezentat apărătorul inculpaților Dienes Nicole și Dienes Mihai și s-a dispus amendarea avocatului. Așadar, nu inculpații Cocian, Halas și Codrescu au determinat amânarea soluționării cauzei, iar completul a amendat de două ori apărătorul celorlalți inculpați, care, prin conduita sa, a determinat amânarea judecății, astfel încât nu a putut fi primită susținerea acuzării în sensul că inculpatul Pușcaș, în calitate de președinte al completului de judecată, a amânat cauza, cu scopul de a se realiza *înțelegerea* infracțională care face obiectul prezentei cauze.

În volumul II al dosarului de urmărire penală se află autorizația emisă de judecător nr.96/1 iunie 2012 pentru înregistrarea audio-video în mediul ambiental a convorbirilor purtate de Codrescu, Cocian și Halas (fila 7), ordonanța de delegare a procurorului către comisarul șef Surducian Traian pentru amplasare de tehnică de înregistrare și redare în formă scrisă a convorbirilor (fila 9), procesul-verbal de amplasare a mijloacelor tehnice de înregistrare, semnat de către martorul Codrescu (fila 8), procesul-verbal din data de 16 octombrie 2012 de redare a convorbirii purtate între Codrescu, Halas și Cocian la data de 2 iunie 2012.

Analizând acest din urmă mijloc de probă, instanța a reținut că cei trei au discutat despre cauza în care aveau calitatea de inculpați, aflată pe rolul Curții de Apel Oradea, fiind cert că vorbesc despre a da sume de bani în scopul reducerii pedepsei.

În fața Curții de Apel Cluj, în primul ciclu procesual, inculpatul Halas a invocat dreptul la tăcere.

La data de 15 aprilie 2016 (filele 161-163 vol.I), în fața primei instanțe, inculpatul Cocian Petru a arătat că nu recunoaște săvârșirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată, dar a purtat discuții cu denunțatorul Codrescu Nicolae, în sensul că îl va ajuta să obțină o condamnare favorabilă la Curtea de Apel Oradea, întrucât acesta îi era dator cu suma de 30.000 euro către cetățenii ucraineni cu care inculpatul Cocian a săvârșit infracțiunea de contrabandă, dar nu este adevărat că *ar fi spus că banii trebuie să ajungă la o persoană din București întrucât aceasta era o invenție de a mea, această persoană nu există în realitate*. Suma de 30.000 de euro a solicitat-o de la martorul Codrescu Nicolae pentru a o da cetățenilor ucrainieni, întrucât erau presați de aceștia și amenințate familiile lor. Din suma de 30.000 de euro inculpatul Cocian Petru trebuia să rețină suma de 8.000 de dolari și restul să îi dea ucrainenilor. Nu este adevărat că ar fi vrut să cumpere o mașină de la inculpatul Pușcaș Mircea. În preajma Crăciunului anului 2012, Teleptean i-a spus că dorește să achiziționeze un autovehicul marca Audi A8 la un preț de 40.000-45.000 de euro și raportat la prețul pieței inculpatul i-a arătat că este un preț bun. În legătură cu declarația din

28 noiembrie 2012, a arătat că a fost dată sub presiunea procurorului Marius Iancu și în lipsa apărătorului desemnat din oficiu. Este adevărat că s-a întâlnit cu inculpatul Teleptean Mihăiță cu prilejul fiecărui termen de judecată de la Curtea de Apel Oradea, dar numai pentru că mama inculpatului Teleptean, care locuiește lângă locuința inculpatului Cocian, în Sighetul Marmației, îi trimitea inculpatului Teleptean pachete cu mâncare și haine. La data de 28 noiembrie 2012, a fost dus la D.N.A Satu Mare unde procurorul i-a spus să scrie un autodenunț, i-a cerut să coopereze, spunând că, în loc de șase ani închisoare, va fi condamnat la 15 ani, dar dacă vor coopera, va trimite un proces-verbal la dosar pentru a le reduce pedepsele la jumătate și să fie suspendată executarea, altfel va cere arestarea preventivă. Inculpatul Halas Mihai se afla pe coridor împreună cu avocatul Biro și așa s-a decis să-l angajeze pe avocatul din birou, care a discutat cu procurorul, iar procurorul i-a spus că are de ales între denunț și trimiterea în judecată. După aceea, procurorul l-a lăsat cu doamna polițistă care a dictat ce să scrie, deși inculpatul a spus că nu cunoaște niciun judecător și a atras atenția inculpatului Halas la ce trebuie să scrie pentru ca cele două denunțuri să se coroboreze. După *ce am scris denunțul, procurorul a spus că este prea târziu să mai retragă solicitarea luării măsurii arestării preventive, dar vor fi arestați maximum 15 zile, după care va solicita revocarea, iar dacă vom primi telefoane de amenințare ne va asigura protecție.* Nu corespunde adevărului că ar fi dat mâna cu inculpatul Pușcaș pe holurile Curții de Apel Cluj și au dat mâna cu procurorul Sigheartău care a dispus trimiterea lor în judecată în dosarul de contrabandă. A arătat că a formulat plângere penală împotriva procurorului Iancu Marius și a polițiștii Șugar Luminița, iar la întrebarea legată de declarațiile date cu ocazia luării măsurii arestării preventive, inculpatul Cocian a arătat că, *la prima instanță, când am ajuns, domnul procuror m-a asigurat că nu primesc mandat de arestare și am recunoscut declarațiile date în fața primei instanțe despre ceea ce am scris, respectiv că am recunoscut săvârșirea faptei, iar doamna judecător ne-a încunoștințat că a dispus arestarea pe 29 de zile și a întrebat dacă facem recurs.* A arătat că a întreprins activități legate de comercializarea, prelucrarea și exploatarea lemnului, deținând și o societate care are obiect de activitate în acest sens, iar cu inculpatul Mihai Adrian a purtat discuții telefonice mai mulți ani în acest sens, precizând că Mihai Ioan este căsătorit cu o nepoată de a sa. A decis schimbarea avocatului întrucât avocatul inițial i-a spus să recunoască săvârșirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată, iar altui avocat din Baia Mare, respectiv Blăjan, i-a spus că a făcut o mare prostie și atunci a decis să îl angajeze pe avocatul Doseanu.

Martorul Sferle Dănuț a arătat că își menține declarația dată în cursul urmăririi penale și a descris demersurile pe care le-a făcut pentru a găsi un avocat pentru inculpatul Teleptean Mihăiță.

În fața instanței de apel, martorul denunțător Codrescu Nicolae a arătat că își menține declarația dată în fața instanței de fond, respectiv că, în cursul anului 2012, s-au făcut presiuni asupra sa de către procurorul Iancu Marius, care i-a spus să participe la întâlnirile cu inculpatul Cocian și să discute dacă dau bani cuiva, însă nu s-a vorbit despre a da banii unui judecător; în urma întâlnirilor,

inculpatul Cocian i-a spus să îi dea 20.000 sau 30.000 de euro, fără a specifica dacă banii urmau să ajungă la un judecător sau altă persoană, în scopul de a reduce pedeapsa. Martorul a declarat că a dedus că poate să îi fie redusă pedeapsa sau să ia țeapă de la inculpatul Cocian, care putea să ducă banii ucrainenilor în contul unei datorii, respectiv banii pe care trebuia să îi plătească odată cu săvârșirea infracțiunii de contrabandă. A învederat că își menține declarația dată în fața procurorului în faza de urmărire penală, cu precizarea că a fost dată sub presiune. A arătat că nașul său Mikulaș Claudiu, inculpat în același dosar, s-a sinucis din cauza presiunilor procurorului, care a promis că li se vor înjumătăți pedepsele, că se vor depune actele la dosar și completează cu suspendare sub supraveghere. La întrebarea dacă își menține declarațiile cu privire la destinația sumelor de bani, respectiv a celor 20.000 sau 30.000 de euro, martorul a arătat: *menționez că, așa cum am precizat la începutul declarației mele, în cursul discuțiilor cu Cocian acesta nu mi-a specificat la cine vor ajunge banii, însă sub imperiul presiunii de la pachet am declarat că urmează să ajungă la magistrați; însă s-a discutat despre obținerea unei soluții favorabile, respectiv 2 - 3 ani închisoare cu suspendare, fără să pot preciza dacă la această discuție a participat și inculpatul Halas.* La întrebarea expresă dacă își menține denunțurile și declarațiile date, martorul a arătat că *mi le mențin amândouă deoarece reflectă adevărul.* Instanța a constatat, așadar, că martorul nu a precizat în ce a constatat presiunea, arătând doar că procurorul i-a promis reducerea pedepselor în cauza în care era inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, împrejurare posibilă din punct de vedere legal, având în vedere dispozițiile din legea privind martorii. Cu privire la sumele de bani, a arătat că suma de 30.000 de euro a fost solicitată de către inculpații Cocian și Halas, din care 10.000 de euro era suma restantă pentru punerea în libertate în cursul anului 2009, iar ceilalți 20.000 de euro erau pentru reducerea pedepsei la București, dar a precizat că nu s-a vorbit despre București, însă a presupus asta deoarece finalul procesului era la București. Martorul a precizat că inculpatul Cocian nu i-a spus niciun moment în mod expres că poate să intervină pe lângă magistrații de la Curtea de Apel Oradea. În fața instanței de rejudecare, martorul Codrescu Nicolae a prezentat, în esență, aceleași împrejurări relatate în fața instanței de apel.

Cu privire la loialitatea administrării probelor din perspectiva presiunilor invocate de către inculpații Cocian, Halas și Teleptean și martorul Codrescu, instanța a reținut declarațiile martorului Ianță Liviu, șef Serviciu Operațiuni Speciale, persoană apropiată inculpatului Teleptean, fiind nașul de nuntă și nașul de botez al copilului inculpatului și Hodoșan Gheroghe-Lucian, șef Birou din cadrul S.I.C.E. Bihor, care îl cunoștea pe inculpatul Teleptean din anul 2008, când a fost chiriaș, declarații date în fața instanței de apel și menținute în totalitate în fața instanței de rejudecare, precum și declarațiile inculpaților și a concluzionat că, în cazul inculpatului Teleptean Mihăiță, cei doi martori au fost trimiși de către persoane apropiate anchetei, respectiv un procuror și un polițist, pentru a-i solicita inculpatului să dea anumite declarații care să conducă spre o acuzație împotriva inculpatului Pușcaș, în schimbul unor demersuri care să

conducă la reducerea pedepsei sau a sancțiunilor penale, deși martorii au specificat că au dedus un astfel de ajutor fără să le fi fost spus în mod imediat. La fel și în cazul martorului Codrescu Nicolae și al inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai, conform declarațiilor lor, procurorul le-a cerut colaborarea prin declarații care să conducă spre o acuzație împotriva inculpatului Pușcaș Mircea, asigurându-i că vor beneficia de o reducere a pedepselor aplicate de instanța de fond, iar în caz contrar, de o agravare a răspunderii. Prin urmare, persoane apropiate anchetei le-au cerut inculpaților Cocian Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță și martorului Codrescu Nicolae să dea declarațiile în schimbul unui beneficiu procesual în cauzele penale în care aveau calitatea de subiecți pasivi, iar un astfel de beneficiu dat martorului care a denunțat sau facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni era prevăzut de lege (art.19 din Legea nr.682/2002), așa încât, o astfel de situație nu poate fi considerată o presiune. Ceea ce constituie un element de presiune nespecifică niciunei proceduri este solicitarea sau solicitările repetate adresate unei persoane reținute sau arestate, ori condamnate în primă instanță, adică o persoană vulnerabilă, de a formula denunțuri sau de a da declarații defavorabile unei persoane terțe, în schimbul unui beneficiu procesual (lăsarea în libertate sau reducerea pedepsei în calea de atac), prin intermediul unor persoane de încredere, în cazul inculpatului Teleptean Mihăiță (de altfel, inculpatul Teleptean a prezentat aceste evenimente, fără să divulge numele persoanelor, cu ocazia declarației date în fața instanței sesizate cu rechizitoriu, în aprilie 2016). Este cert că inculpatul Teleptean Mihăiță nu a dat niciun fel de declarații care să surprindă evenimente infracționale. De asemenea, este cert că inculpații Cocian Petru și Halas Mihai și-au retractat imediat denunțurile (care oricum nu constituie mijloc de probă, fiind act de sesizare a organelor judiciare) și primele declarații, iar explicațiile lor sunt verosimile și se integrează în ansamblul stării de fapt, așa cum rezultă din probe. De altfel, după formularea denunțului și a primelor declarații, după dispunerea măsurii reținerii și în așteptarea soluționării propunerii de luare a măsurii arestării preventive, cei doi inculpați au purtat o discuție în centrul de reținere, înregistrată și redată în proces-verbal, din care rezultă regretul inculpaților și decizia de a reveni asupra celor declarate în fața judecătorilor.

Așadar, cu privire la acuzația de trafic de influență reținută în sarcina inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai, care ar fi pretins de la martorul Codrescu suma de 20.000 de euro, lăsându-l să creadă că au influență asupra unui judecător de la Curtea de Apel Oradea, pe care-l vor determina să pronunțe o hotărâre favorabilă în dosarul nr.4287/83/2009, instanța a constatat că din probele administrate rezultă o stare de fapt incompatibilă cu acuzația. Probele considerate relevante de către acuzare sunt procesul-verbal de redare a discuției dintre cei trei la data de 2 iunie 2012, denunțul și declarațiile date de martorul Codrescu Nicolae și autodenunțurile inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai (cu precizarea că denunțul este un mijloc de sesizare a organelor judiciare și nu un mijloc de probă). Cu privire la cele din urmă, instanța a constatat că inculpații Cocian Petru și Halas Mihai și le-au retras fără echivoc încă de la declarațiile pe

care le-au dat în aceeași zi și în zilele următoare, explicațiile lor fiind în bună parte convingătoare. Este cert însă că inculpații Cocian și Halas nu au pretins niciodată că ar avea vreo influență asupra vreunui judecător, împrejurare care rezultă fără echivoc din denunțul formulat de către martorul Codrescu Nicolae și din toate declarațiile acestuia. Împrejurarea că inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au purtat discuții în prezența martorului Codrescu Nicolae cu privire la sume de bani pe care le vor da unei persoane neidentificate (*Dani*, care nu locuia în Oradea și cu care se vor întâlni la Brașov sau București și care apare <ca temei> în toate solicitările procurorului pentru emiterea autorizațiilor de interceptare a convorbirilor telefonice ori a celor ambientale) cu scopul de a obține o soluție favorabilă în cauza în care erau inculpați, este cât se poate de reală, deși inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au încercat să înlocuiască această împrejurare cu o altă împrejurare reală, respectiv că banii trebuiau dați persoanelor ucrainene de la care au adus țigările în cadrul activității de contrabandă, pentru care erau trimiși în judecată. Acesta este motivul determinant pentru care martorul Codrescu Nicolae nu și-a retractat în totalitate denunțul prin declarațiile date în calitate de martor în fața primei instanțe și a celei de apel. Însă, discuțiile dintre cei trei nu privesc nici măcar cu caracter aluziv că banii vor fi dați unui judecător (cu atât mai puțin persoanei determinate Pușcaș Mircea) și nici nu au fost inițiate de către inculpații Cocian Petru și Halas Mihai (*iar în cadrul discuțiilor purtate cu aceștia, am înțeles că amândoi aveau o înțelegere cu Dani și mi-au cerut să mă hotărâsc să intru în combinație*). Este cert, așadar, că inculpații Cocian Petru și Halas Mihai i-au spus martorului Codrescu despre *combinația* lor, fiind cel mult în prezența unei propuneri din partea inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai făcute martorului Codrescu Nicolae, nicidecum a unei acțiuni de pretindere, adică o cerere expresă a unei sume de bani (Cocian precizează *io nu vreau un ban*; Codrescu nu acceptă propunerea *atunci vă faceți mendrele voi doi, înțelegi, nu încurc*; Cocian precizează *io nu trebe să-i duc banii tăi, îți dă rezultatul la Oradea, după aceea îți faci plata la București* – procesul-verbal de redare a convorbirii înregistrate în mediu ambiental la data de 2 iunie 2012). În lipsa unei acțiuni de pretindere de bani și în lipsa oricărui element din care să rezulte că inculpații ar fi pretins că au influență asupra unui magistrat (singura referire este la persoana *Dani*, rămasă neidentificată), faptele reținute în sarcina inculpaților Cocian și Halas nu întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență și, astfel, nu sunt prevăzute de legea penală.

Despre acuzațiile de cumpărare de influență, reținute în sarcina inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai, trafic de influență, reținută în sarcina inculpatului Teleptean Mihăiță și complicitate la trafic de influență, reținută în sarcina inculpatului Mihai, s-a reținut, în esență, că inculpații Cocian și Halas au fost de acord să dea suma de 20.000 euro, fiecare, inculpatului Teleptean (pretinsă de către acesta), prin intermediul inculpatului Mihai, care a primit suma de 10.000 euro, sumă pe care a restituit-o a doua zi, pentru ca inculpatul Teleptean să își exercite influența reală asupra inculpatului Pușcaș, judecător în cadrul Curții de Apel Oradea, pentru ca acesta să pronunțe o soluție favorabilă

inculpaților Cocian, Halas și martorului Codrescu în dosarul nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea. Probele administrate nu au relevat nicio acțiune de pretindere a vreunei sume de bani de către inculpatul Teleptean de la inculpații Cocian și Halas și, cu atât mai puțin, o promisiune a acestuia din urmă că își va folosi o influență reală asupra inculpatului Pușcaș. Construcția acuzației a pornit de la următoarele probe: împrejurarea reală că inculpații Cocian și Halas s-au întâlnit cu inculpatul Teleptean în zilele în care aveau termene de judecată în dosarul nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea și că inculpatul Teleptean avea o relație de amiciție/prietenie cu inculpatul Pușcaș; declarația martorului Sferle Dănuț care, la data reținerii inculpatului Teleptean și la solicitarea soției acestuia, a căutat un avocat care să îl asiste pe inculpatul Teleptean și, după ce a trecut pe la mai multe cabinete de avocatură (unde fie a fost refuzat, fie nu a găsit deschis), a ajuns la locuința inculpatului Pușcaș, cu care era amic/prieten, iar inculpatul a refuzat orice discuție pe marginea acestui subiect, solicitându-i să plece (fiind *speriat* sau *iritat* ori *deranjat*, dar în mod cert având o conduită care a atras atenția martorului); echivalența numerică dintre sumele de bani discutate cu martorul denunțator Codrescu și cele care ar fi fost pretinse de către inculpatul Teleptean; împrejurarea că martorul Halas a dat suma de 10.000 euro inculpatului Mihai, sumă care i-a fost restituită a doua zi. Cu privire la această din urmă împrejurare, inculpații Halas și Mihai au arătat în fața instanței de apel și apoi inculpatul Halas în fața instanței de rejudecare, că suma de 10.000 euro a fost dată cu titlu de împrumut inculpatului Mihai pentru achiziționarea unui autovehicul, dar suma a fost restituită întrucât, a doua zi, inculpatul Mihai a încasat anumite sume de bani din activitățile sale comerciale. Explicația oferită de către inculpați este mult mai probabilă și mai aproape de real, decât conotația infrațională dată de acuzare (respectiv de trafic de influență), mai cu seamă că acuzarea nu a oferit nicio explicație plauzibilă pentru care inculpatul Mihai a restituit suma la foarte scurt timp. Este adevărat că inculpații vorbesc între ei cu oarecare rezerve misterioase despre mai multe împrejurări, inclusiv despre suma de bani dată inculpatului Mihai, însă includerea acestora în spațiul infrațional prezentat judecății ar fi trebuit să fie consecutiv excluderii oricărei alte posibilități licite sau ilicite, mai cu seamă că inculpații Cocian și Halas și martorul Codrescu nu erau străini de alte perimetre infraționale. Relativ la împrejurarea că inculpatul Pușcaș s-a arătat *speriat* sau *nervos* sau *iritat* ori *deranjat* de solicitarea martorului Sferle de a-i recomanda un avocat pentru inculpatul Teleptean, s-a reținut că atitudinea inculpatului Pușcaș a atras atenția martorului, pe care a considerat-o ieșită din conduita previzibilă, însă o astfel de atitudine poate fi justificată fie prin caracterul insolit al solicitării (de altfel, martorul nu a apelat de la început la inculpatul Pușcaș, ci numai după ce a epuizat celelalte variante, iar inculpatul Pușcaș i-a spus *că nu se ocupă cu așa ceva*), fie prin explicația dată de către inculpatul Pușcaș, care a arătat că, în aceeași zi, a fost publicată o știre privind prezenta cauză, iar un jurnalist l-a sunat pentru detalii, împrejurare care nu l-a lăsat indiferent. S-a observat că probele conjuncturale avute în vedere de către acuzare prezintă o fragilitate definitivă, iar construirea oricărei forme de acuzație în temeiul lor s-a

putut face doar printr-un salt speculativ, incompatibil cu principiile privind standardul de probă care poate conduce la reținerea unei infracțiuni dincolo de orice îndoială rezonabilă. Așadar, concluzia necesară este aceea că faptele nu există. Dar, altfel, dacă infracțiunea de trafic de influență și cea care o determină, cumpărarea de influență, s-ar fi consumat prin pretindere și dare, este cert că infracțiunea de complicitate la trafic de influență nu se putea consuma altfel decât prin realizarea celor două acțiuni specifice de primire (de la inculpatul Halas) și predare (către inculpatul Teleptean) a sumei de 10.000 de euro. Cum, prin ipoteză, inculpatul Mihai a primit suma de 10.000 euro de la inculpatul Halas și i-a restituit-o, nu putem fi (din punct de vedere teoretic) decât în prezența unei tentative la complicitate la trafic de influență, faptă care nu este prevăzută de legea penală. Dar, cum soarta juridică a complicelui nu poate fi diferită de cea a autorului, ar trebui să se concluzioneze și pentru inculpatul Mihai că fapta nu există. Însă, decesul inculpatului în cursul judecății, la data de 17 februarie 2021 și pierderea capacității de folosință și a celei procesuale, împiedică exercitarea acțiunii penale, iar legea procesual penală nu prevede nicio posibilitate de continuare a procesului penal față de o persoană decedată. Nici dispozițiile art.455 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile, chiar printr-o analogie în favoarea inculpatului, întrucât privesc o ipoteză distinctă (după o hotărâre definitivă de condamnare) și pentru că, în realitate, legitimează procesual o altă persoană care are capacitate de folosință. Așadar, în privința inculpatului Mihai, singura soluție posibilă este cea de încetare a procesului penal, în condițiile art.16 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală.

Cu privire la presupusele infracțiuni de dare de mită, reținute în sarcina inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai, luare de mită, reținută în sarcina inculpatului Pușcaș Mircea și complicitate la dare și luare de mită, reținută în sarcina inculpatului Teleptean Mihăiță, instanța a constatat că, în esență, s-a reținut că inculpatul Pușcaș ar fi pretins de la inculpații Cocian și Halas, prin intermediul inculpatului Teleptean, să cumpere de la cumnatul inculpatului Pușcaș, martorul Ciarnău Victor, un autoturism marca BMW, la un preț mai mare decât cel real, în același scop de a pronunța o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea. Din probele administrate nu a rezultat când și cum ar fi fost săvârșită acțiunea de pretindere (cerere) a inculpatului Pușcaș prin intermediul inculpatului Teleptean pentru cumpărarea autoturismului, fiind probabil presupusă în contextul întâlnirilor dintre inculpații Cocian și Halas cu inculpatul Teleptean, când mergeau la termenele de judecată în Oradea, coroborată cu relația de amiciție/prietenie dintre inculpații Pușcaș și Teleptean în preajma acelorași perioade și de împrejurarea că inculpatul Pușcaș s-ar fi întâlnit conjunctural cu inculpatul Teleptean și martorul Ciarnău, când aceștia discutau despre vânzarea-cumpărarea unei mașini. În lipsa probelor de la care să pornească discuția privind elementele materiale ale infracțiunilor de dare și luare de mită, concluzia nu a putut fi decât aceea că faptele nu există, concluzie care se răsfrânge și

asupra presupuselor fapte ale complicei, respectiv ale inculpatului Teleptean Mihăiță.

Revenind la premisele actului de sesizare, s-a constatat că nu există nicio precizare cu privire la sumele de bani (sau orice alte prestații exterioare contextului infracțional sau viitoare, dar cu caracter patrimonial) care ar fi revenit celor care ar fi traficant sau cumpărat influență; dimpotrivă, din narațiune (înțeleasă ca un text care nu se bazează pe împrejurări de fapt, adică pe probe, în sensul art.97 din Codul de procedură penală), a rezultat că, inițial, sumele de bani ar fi trebuit să ajungă în integralitate la funcționar (în cazul de față, judecător). Din motive neelucidate expres, acest plan infracțional se dizolvă și apare cel de al doilea, în care funcționarul, în speță inculpatul Pușcaș, care deținea funcția de judecător, ar fi pretins ca inculpații Cocian și Halas, alături de martorul denunțator Codrescu și prin intermediul inculpatului Teleptean, să cumpere un autovehicul marca BMW de la cumnatul inculpatului Pușcaș, martorul Ciarnău Victor, la un preț (între 40.000 și 50.000 de euro) superior celui real, diferența de preț constând, probabil, în beneficiul inculpatului Pușcaș (sau al martorului Ciarnău) pentru pronunțarea unei soluții favorabile în cauza în care Cocian, Halas și Codrescu erau inculpați. Este real că au existat discuții între inculpatul Teleptean și martorul Ciarnău pentru ca cel dintâi să cumpere un autovehicul marca BMW (dar și alt autovehicul) de la cel din urmă, în toamna anului 2012, dar acesta este singurul punct de coincidență dintre construcția acuzației și realitate. În actul de sesizare s-a afirmat că prețul real al autoturismului ar fi fost între 35.000 și 40.000 de euro (fila 13), însă din dosarul de urmărire penală nu a rezultat care ar fi fost valoarea *reală* a autovehiculului în discuție și cum a fost stabilită de către procuror, în condițiile în care a fost dovedită valoarea de achiziție a autovehiculului, respectiv de 230.000 lei (aproximativ 54.000 euro) în octombrie 2011, precum și valoarea de vânzare în mai 2013, respectiv 42.500 euro. Or, aceste din urmă împrejurări au probat că, în toamna anului 2012, autovehiculul a fost pus în vânzare la prețul real al pieței. De altfel, este imposibil de gândit acuzația fără ca martorul Ciarnău Victor să nu fi știut că autovehiculul va fi vândut la un preț superior celui real (împrejurare care ar fi trebuit să rezulte cu puterea evidenței), de vreme ce diferența ar fi trebuit să ajungă la inculpatul Pușcaș, iar în rechizitoriu s-a reținut că a existat o înțelegere între cei doi. Însă, față de Ciarnău Victor, s-a dispus o soluție de neîncepere a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, considerându-se că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la luare de mită, ceea ce înseamnă că nu a existat nicio înțelegere (necesară în contextul acuzației) între inculpatul Pușcaș și martorul Ciarnău Victor.

Față de aceste argumente, au fost reținute următoarele concluzii:

În lipsa unei sume de bani sau valori determinate sau determinabile care să fi fost pretinse de către inculpatul Pușcaș inculpaților Cocian și Halas, prin intermediul inculpatului Teleptean, cu ajutorul inculpatului Mihai, este cert că lipsește o condiție esențială a elementului material al infracțiunilor de dare și luare de mită. Prin urmare, chiar dacă probele administrate ar fi pus în evidență

astfel de acțiuni (ceea ce oricum nu s-a dovedit), fapta nu ar fi constituit infracțiune. Nicio discuție privind infracțiunea cu caracter general, respectiv abuzul în serviciu, nu ar fi putut fi luată în seamă în raport de forma și conținutul faptelor, întrucât infracțiunea de abuz în serviciu este, la rândul ei, o infracțiune de rezultat, iar prin ipoteză, funcționarul nu a îndeplinit niciun act în cadrul sau dincolo de atribuțiile legale de serviciu.

Sumele de bani aparent pretinse de către inculpații Cocian și Halas martorului Codrescu (deși din probe rezultă că a fost o propunere a inculpaților Cocian și Halas făcută martorului Codrescu, căruia i s-a oferit șansa să participe la planul primilor doi și care ar fi profitat tuturor, de vreme ce erau în aceeași situație), nu au putut fi avute în vedere în contextul unei infracțiuni de trafic de influență, de vreme ce, din descrierea faptelor, rezultă că inculpații Cocian și Halas nu au avut și nici nu au pretins că au influență asupra funcționarului, ci că urmau să cumpere influența inculpatului Teleptean, prin intermediul inculpatului Mihai, fără să aibă vreun beneficiu patrimonial din tranzacție (inițial trebuiau să cumpere influența numitului *Dani*, care nu a mai fost identificat, acesta fiind, probabil, motivul determinant pentru care ancheta s-a orientat către inculpații Mihai și Teleptean). Așadar, din mersul evenimentelor ar rezulta cel mult o tentativă la înșelăciune (de vreme ce banii nu au fost dați și nu s-a născut vreun prejudiciu), însă o astfel de abordare ar fi însemnat mai mult decât o schimbare a încadrării juridice, fiind o schimbare a substanței acuzației, adică o altă faptă. Din descrierea aceluiași fapte a rezultat că, la rândul său, inculpatul Mihai nu a avut și nici nu a pretins că are influență asupra funcționarului, ci ar fi trebuit să transmită/predea suma de bani primită de la inculpatul Halas, către inculpatul Teleptean, singurul care, în arhitectura acuzației, ar fi avut o influență (reală, conform rechizitoriului) asupra funcționarului. Prin urmare, în sarcina inculpatului Mihai s-a reținut o infracțiune de complicitate la trafic de influență, adică ajutorul dat celui care va trafica influența pentru a intra în posesia banilor dați de către cel care cumpără influența (ipoteza este, la rândul ei, lipsită de verosimilitate, de vreme ce inculpații Cocian și Halas se întâlneau cu inculpatul Teleptean în zilele când aveau termenele de judecată, astfel încât nu ar fi fost nevoie de un intermediar pentru predarea banilor). Dar, în lipsa unui act de executare specific (în actul de sesizare s-a reținut acțiunea de primire, respectiv că inculpatul Mihai ar fi primit și apoi ar fi restituit suma de 10.000 euro, a doua zi, inculpatului Halas, iar acțiunea specifică ar fi fost de predare), adică în lipsa unei sume de bani să fi ajuns de la cumpărătorul de influență la traficantul de influență, conduita inculpatului Mihai, la nivel teoretic, ar fi fost cel mult o tentativă la complicitate la cumpărare de influență, faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Prin urmare, chiar dacă s-ar fi reținut ca reale și probate faptele care constituie obiectul cauzei, analiza teoretică a acuzațiilor a condus spre concluzia invariabilă că faptele descrise nu constituie infracțiuni.

Împotriva sentinței penale nr.71 din 9 aprilie 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr.1043/33/2013*, precum și a încheierii din data de 03.07.2020, au declarat apel Parchetul de

pe lângă Curtea de Apel Cluj, apărătorul ales al inculpatului Mihai Ioan Adrian și soția acestuia, Mihai Lenuta.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj a solicitat admiterea apelului și, în rejudecare, condamnarea inculpaților Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență, respectiv condamnarea inculpatului Teleptean Mihăiță, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, cu consecința deducerii perioadei arestului preventiv.

De asemenea, s-a solicitat respingerea, ca nefondate, a cererilor inculpaților de constatare a nulității absolute și excludere a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică.

În susținerea căii de atac, parchetul a invocat, în esență, următoarele:

În ceea ce privește constatarea nulității absolute a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică și excluderea acestora prin încheierea penală interlocutorie din data de 3 iulie 2020 a Curții de Apel Cluj, pronunțată în dosarul nr.1043/33/2013, parchetul a arătat că, în cauză, se impunea respingerea, ca nefondate, a cererilor inculpaților de constatare a nulității absolute a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică, având în vedere că interceptările convorbirilor telefonice au fost efectuate în perioada iunie 2012 - ianuarie 2013, deci anterior datei de 1 februarie 2014, moment în care a intrat în vigoare Noul Cod de procedură penală, iar valabilitatea actelor de procedură penală se analizează în raport de principiul *tempus regit actum*, respectiv de dispozițiile procesual penale aflate în vigoare la momentul efectuării respectivelor acte.*

În cauza dedusă judecății, însă, interceptările au fost efectuate anterior datei de 1 februarie 2014, astfel încât legea la care instanța trebuia să se raporteze, din perspectiva parchetului, cu ocazia efectuării analizei valabilității acestora, o reprezintă Vechiul Cod de procedură penală, respectiv dispozițiile art.91¹ și următoarele din Vechiul Cod de procedură penală.

În susținerea celor menționate anterior, au fost invocate dispozițiile art.4 din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, potrivit căreia actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură penală, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Or, în cauză au fost respectate toate dispozițiile legale în vigoare la data efectuării interceptărilor, aspect ce rezultă inclusiv din încheierile judecătorilor de cameră preliminară, prin care s-a constatat, cu titlu definitiv, legalitatea administrării tuturor probelor, inclusiv a interceptărilor convorbirilor telefonice.

Totodată, s-a făcut trimitere la Decizia nr.51/2016 a Curții Constituționale, prin care au fost declarate neconstituționale numai dispozițiile art.142 alin.1 Cod procedură penală, iar nu și dispozițiile art.91¹ și următoarele din Codul de procedură penală din 1968, acestea din urmă fiind apreciate drept constituționale, prin mai multe decizii ale legiuitorului constituent.

Așadar, cum Decizia nr.51/2016 a Curții Constituționale vizează un alt articol decât cel relevant în cauză și cum nu este permis a se extinde sfera controlului de constituționalitate asupra unor dispoziții legale care nu au fost niciodată declarate neconstituționale, acestea bucurându-se de prezumția de constituționalitate, parchetul a apreciat că, în speță, nu este incidentă decizia invocată anterior.

În ceea ce privește sprijinul acordat de către Serviciul Român de Informații în prezenta cauză, parchetul a apreciat că acesta este unul strict de natură tehnică, Serviciul Român de Informații neefectuând acte de urmărire penală.

Față de cele expuse, s-a concluzionat că sprijinul de natură tehnică acordat de Serviciul Român de Informații este în conformitate cu dispozițiile legale, cu Deciziile nr.734/2017 și nr.720/2018 ale Curții Constituționale și cu Decizia nr.118/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a statuat că simpla asigurare a suportului tehnic, de către Serviciul Român de Informații, la efectuarea interceptărilor, nu echivalează cu un act de urmărire penală.

Conchizând, parchetul a învederat că, în prezenta cauză, în afara probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică la distanță, excluse de Curtea de Apel Cluj, nici judecătorul de cameră preliminară, nici instanța de fond și nici instanța de apel, în rejudecare, nu au exclus alte probe, având în vedere că probatoriul a fost administrat cu respectarea principiului legalității și loialității, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

În atare condiții, având în vedere caracterul echitabil al procesului penal în ansamblul său, parchetul a solicitat ca, în analiza vinovăției inculpaților, să fie luate în considerare și interceptările, respectiv înregistrările convorbirilor telefonice, cu atât mai mult cu cât acestea nu constituie unicul mijloc de probă administrat în cauză, ci se coroborează cu multe alte mijloace de probă administrate în ambele cicluri procesuale, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale.

De asemenea, *parchetul a criticat soluția de achitare a inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență, respectiv a inculpatului Teleptean Mihăiță, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, dispusă în temeiul art.16 alin.1 lit.a și b teza I Cod procedură penală, învederând că starea de fapt reținută prin rechizitoriu rezultă din autodenunțurile și declarațiile inițiale de recunoaștere a săvârșirii faptelor, date de inculpații Cocian- Iepan Petru și Halas Mihai în faza de urmărire penală, care se coroborează cu autodenunțul și depozițiile martorului denunțător Codrescu Nicolae, depozițiile martorilor Sferle Dănuț-Marius și Solak Petru Mircea, interceptările/înregistrările convorbirilor telefonice și procesele-verbale de redare a acestora, înregistrările discuțiilor în mediu ambiental și procesele-verbale de redare a acestora.*

Astfel, s-a făcut trimitere la autodenunțul din data de 28.11.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, fila 41), dat de inculpatul Cocian-Iepan Petru în prezența apărătorului ales Biro Vasile din cadrul Baroului Satu Mare, semnat și, deci, asumat atât de către inculpat, cât și de către apărătorul ales al acestuia, la

autodenunțul inculpatului Halas Mihai din aceeași dată (dosar de urmărire penală, vol.I, fila 42), dat în prezența apărătorului ales anterior menționat, semnat și, deci, asumat atât de către inculpat, cât și de către apărătorul ales al acestuia, la declarațiile din 28.11.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, filele 111-114), date de Cocian-Iepan Petru în calitate de învinuit, respectiv inculpat (în care arată că își menține declarația dată ca învinuit), în prezența apărătorilor aleși Crișan Olimpiu, respectiv Biro Vasile, semnate și, deci, asumate atât de către inculpat, cât și de către apărătorii aleși ai acestuia, în cuprinsul cărora, însă, inculpatul nu mai recunoaște săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență, dar și la declarațiile inculpatului Halas Mihai din 28.11.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, filele 127-131), declarația olografă și cele date de acesta în calitate de învinuit, respectiv inculpat (în care arată că își menține declarația dată ca învinuit), în prezența apărătorului ales Biro Vasile, semnate și, deci, asumate atât de către inculpat, cât și de către apărătorul ales al acestuia, toate aceste declarații fiind menținute de inculpatul Halas Mihai, cu ocazia audierii sale, în calitate de inculpat, acesta menționând, în mod expres, în prezența apărătorului ales Biro Vasile: „*îmi mențin declarația de învinuit, făcută la DNA*”, declarația de inculpat fiind semnată atât de către Halas Mihai, cât și de către apărătorul său ales.

Mai mult, inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai și-au menținut declarațiile de recunoaștere a faptelor, inclusiv în fața judecătorului din cadrul Tribunalului Satu Mare, investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpaților, declarațiile acestora fiind date în prezența apărătorilor aleși, la data de 29.11.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, filele 161-162).

Totodată, parchetul a învederat că declarațiile de recunoaștere și autodenunțurile inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai se coroborează și cu depozițiile și autodenunțul martorului Codrescu Nicolae.

Astfel, potrivit autodenunțului din data de 01.06.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, filele 39-40), martorul Codrescu Nicolae a afirmat că: „*în cursul lunii mai 2012, în data de 10, am avut un termen la Oradea, ocazie cu care l-am abordat pe Cocian, în vederea unei discuții cu privire la sentința ce urmează a fi pronunțată. În data de 15 mai 2012, pe raza localității Sighet, m-am întâlnit cu Cocian și am purtat o discuție cu privire la o eventuală sumă ce ar trebui să o remit lui Dani din București, pentru obținerea unei condamnări cu suspendarea executării pedepsei. Cocian mi-a spus că el deja discutase cu Dani, cu privire la persoana sa, iar costurile se ridicau la 10.000 euro pentru fiecare an de libertate. Mi-a mai spus că el trebuie să-i ducă un avans de 10.000 euro lui Dani, lucru pe care l-a și făcut în data de 19 mai 2012, când s-a deplasat la București. În data de 30 mai 2012, m-am întâlnit cu Cocian și Halas la OMV Burdea din Satu Mare, iar în cadrul discuțiilor purtate cu aceștia, am înțeles că amândoi aveau o înțelegere cu Dani și mi-au cerut să mă hotărâsc, să intru în combinație. I-am cerut lui Cocian să-mi intermedieze o întâlnire cu Dani, lucru cu care a fost de acord, propunându-mi să mă deplasez împreună cu ei, în data de 2 iunie 2012, în București, fapt pe care l-am acceptat. Menționez că la această întâlnire din 2 iunie 2012 urmează să discut cu Dani*

detalii cu privire la sumă și modalitatea prin care voi obține o condamnare favorabilă”.

În continuare, în depoziția din data de 27.11.2012 (dosar de urmărire penală, vol.I, filele 344-347), martorul denunțător Codrescu Nicolae a arătat că: „mențin denunțul făcut la DNA – Serviciul Teritorial Oradea în 01.06.2012 și declar că cele relatate de mine corespund adevărului (...). În cursul lunii noiembrie 2009, Cocian-Iepan Petru ne-a informat că sunt șanse să fim puși în libertate, în schimbul unei sume de bani. A mai precizat că, prin intermediul unei cunoștințe Dani din București, care prin intermediul unei alte cunoștințe poate influența hotărârea Curții de Apel Oradea legată de punerea noastră în libertate. Rețin că a precizat și suma pentru care urma să se dispună punerea în libertate, mai precis 50.000 euro, care trebuiau să ajungă la judecător și 5.000 euro pentru avocatul său. (...) În cursul lunii decembrie 2009, într-adevăr, Curtea de Apel Oradea a dispus punerea noastră în libertate. (...) În data de 15 mai 2012, rețin că m-am întâlnit pe raza localității Sighetu Marmației cu Cocian-Iepan Petru și am purtat o discuție legată de o posibilă soluție de condamnare la o pedeapsă cu suspendare, pe care ar putea să o pronunțe Curtea de Apel Oradea, bineînțeles, prin abordarea persoanelor care ne-au ajutat în decembrie 2009. Cocian-Iepan Petru mi-a relatat că el deja discutase acest aspect și că prețul pentru o soluție favorabilă este de 10.000 euro pentru fiecare an care urmează să se scadă din pedeapsa inițială (...). În data de 02.06.2012, m-am deplasat la Sighet, unde m-am întâlnit cu Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, care și-au reiterat pretențiile, de data aceasta fiind mai concreți. Astfel, mi s-a pretins, în mod expres, suma de 30.000 euro, compusă din 10.000 euro, pe care m-am angajat că-i voi da în decembrie 2009, cu ocazia punerii în libertate și 20.000 euro, pentru a primi o pedeapsă redusă cu doi ani. Mi s-a dat de înțeles că, în schimbul acestei sume de bani, prin persoane necunoscute mie, își vor exercita influența asupra unor magistrați, atât din Oradea, cât și din București, care urmau să pronunțe soluții favorabile în dosarul penal în care eram cercetați pentru contrabandă și constituire a unui grup infracțional organizat. Mi s-a explicat că, pentru acești bani, 20.000 euro, voi vedea rezultatul favorabil încă de la Curtea de Apel Oradea, urmând ca soluția definitivă să fie pronunțată la București. (...) la unul dintre termene, un judecător din complet, bărbat înalt și brunet, înainte de a intra în sala de judecată, văzându-ne pe hol, a dat mâna cu mine, Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, fapt ce l-a determinat pe Cocian-Iepan Petru să afirme că «Vezi că pe noi ne știe și că s-a vorbit și pentru tine». M-a surprins acest gest al judecătorului, în condițiile în care pe hol, lângă noi, erau și Dienes Mihai și Dienes Nicolae, alți inculpați în dosarul nostru, cu care judecătorul nu a dat mâna. (...) L-am întrebat de ce și-a mai angajat un avocat, el răspunzându-mi că «Așa trebuie». Am observat că judecătorul care a dat mâna cu noi este cel care conduce și ședința de judecată. (...) Halas Mihai mi-a relatat că s-a schimbat strategia și nu vor mai merge pe recunoaștere”.

Ulterior, fiind audiat de Curtea de Apel Cluj la data de 11.05.2016, martorul Codrescu Nicolae a afirmat: „îmi mențin declarația dată la procuror,

în faza de urmărire penală, cu precizarea că a fost dată sub presiune”. Totodată, fiind întrebat de procurorul de ședință dacă își menține denunțul și declarația dată în calitate de martor, Codrescu Nicolae a răspuns: „Mi le mențin pe amândouă, deoarece reflectă adevărul”. Ulterior, la întrebarea dacă își menține partea din declarație referitoare la suma de 30.000 euro, martorul a răspuns afirmativ. Acesta a arătat că „sub imperiul presiunilor de la Parchet, am declarat că urmează să ajungă la magistrați. Însă s-a discutat despre obținerea unor soluții favorabile, respectiv 2-3 ani închisoare cu suspendare”. La întrebarea procurorului de ședință cu privire la compunerea și destinația sumei de 30.000 euro, martorul a afirmat: „în anul 2012, cu ocazia discuției la Sighet, suma de 30.000 euro solicitată de inculpatul Cocian viza următoarele aspecte: 10.000 euro reprezentau suma restantă din anul 2009, pentru punerea mea în libertate, din câte am înțeles eu, iar cei 20.000 euro, pentru reducerea pedepsei la București”.

În continuare, fiind audiat de Înalta Curte de Casație și Justiție, la data de 05.03.2019, martorul Codrescu Nicolae a arătat că: „Este adevărat că la Curtea de Apel am precizat că mențin declarația dată la procuror, cu menționarea faptului că a fost dată sub presiune”. Totuși, în cadrul aceleiași declarații, martorul Codrescu Nicolae a precizat: „îmi mențin afirmațiile făcute la Curtea de Apel cu privire la compunerea și scopul sumei de 30.000 euro solicitate de inculpatul Cocian”.

Ulterior, fiind audiat la data de 22.01.2021, de Curtea de Apel Cluj, în rejudecare, martorul a afirmat: „declarația dată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție este cea care corespunde adevărului. (...) Noi discutăm despre sume de bani, dar eram datori ucrainenilor cu peste 30.000 euro, ce rezultau din presupusa contrabandă pentru care eram trimiși în judecată. (...) După ce mi s-a citit din declarația dată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 5 martie 2019, în care am spus că îmi mențin afirmațiile făcute la Curtea de Apel, cu privire la compunerea și scopul sumei de 30.000 euro solicitate de inculpatul Cocian, arăt că noi aveam o datorie către ucrainenii, dar și aceștia din urmă aveau către inculpatul Cocian, iar discuțiile noastre divergente erau legate de aceste datorii reciproce. Întrebat fiind dacă în discuțiile purtate cu inculpații Cocian și Halas, despre care știam că vor fi înregistrate în mediu ambiantal, arăt că nu am discutat niciodată despre sume de bani pe care să le dăm în scopul reducerii pedepselor aplicate de către Tribunalul Satu Mare, iar dacă s-a consemnat așa în procesele-verbale, nu corespunde adevărului”.

Astfel, în ceea ce privește presiunile/promisiunile invocate de inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, sub imperiul cărora cei doi ar fi formulat autodenunțurile și ar fi recunoscut în faza de urmărire penală faptele reținute în sarcina lor, parchetul a solicitat a se constata că acestea au fost invocate de inculpați și în primul ciclu procesual, respectiv în faza de cameră preliminară, toate solicitările inculpaților în sensul constatării presiunilor/promisiunilor și al excluderii autodenunțurilor și declarațiilor, din acest considerent, fiind respinse, cu titlu definitiv, de judecătorul de cameră preliminară.

În acest sens, a fost invocată încheierea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Cluj din data de 30.06.2014, rămasă definitivă prin încheierea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.112 din 28.01.2016, prin care au fost respinse, ca nefondate, contestațiile formulate de inculpații Cocian-Iepan Petru și Teleptean Mihăiță.

Din perspectiva parchetului, o interpretare contrară ar conduce la încălcarea principiului autorității de lucru judecat, de care beneficiază hotărârile definitive, precum și la încălcarea principiului securității raporturilor juridice. Totodată, s-a apreciat că o interpretare contrară ar echivala cu lipsirea de efecte juridice a procedurii de cameră preliminară, ceea ce, în mod evident, contravine intenției pe care a avut-o legiuitorul la momentul introducerii acestei noi proceduri în Codul de procedură penală actual.

Mai mult, s-a apreciat ca fiind neverosimilă apărarea inculpaților referitoare la promisiunile/presiunile exercitate asupra lor de către organul de urmărire penală, având în vedere că au dat declarații oscilante, inclusiv în faza de urmărire penală, un argument suplimentar în sensul inexistenței acestora constituindu-l faptul că inculpații și-au menținut autodenunțurile și declarațiile de recunoaștere a faptelor, inclusiv cu ocazia audierii lor de către judecătorul de drepturi și libertăți investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă, recunoscând faptele, în prezența apărătorilor aleși.

Cu privire la acest aspect, s-a solicitat a se constata că plângerile penale formulate de inculpați împotriva organului de urmărire penală, vizând așa-zisele constrângeri exercitate asupra lor, au fost soluționate în mod definitiv cu neînceperea urmăririi penale, fapt care, în opinia parchetului, atestă, încă o dată, că nu s-au exercitat presiuni.

În legătură cu susținerile martorului denunțator Codrescu Nicolae, în sensul că și asupra acestuia s-ar fi exercitat presiuni de către organul de urmărire penală, în vederea formulării autodenunțului și a declarațiilor sale din faza de urmărire penală și din faza de judecată în primul ciclu procesual, în fața Curții de Apel Cluj, parchetul a solicitat a se constata că presiunile invocate nu au existat în fapt, martorul denunțator Codrescu Nicolae adoptând aceeași strategie ca și inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, în sensul că a invocat presiuni exercitate de organul de urmărire penală, pentru a justifica schimbarea declarațiilor sale și pentru a-i exonera pe aceștia de răspundere penală.

Astfel, după ce martorul a beneficiat de cauza de nepedepsire, urmare a formulării autodenunțului, față de acesta dispunându-se prin rechizitoriu o soluție de neîncepere a urmăririi penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență, martorul a invocat existența presiunilor sus-menționate, pentru a justifica revenirea asupra autodenunțului (de efectele căruia deja beneficiase) și asupra declarațiilor din faza de urmărire penală.

Cu toate acestea, audiat fiind de Curtea de Apel Cluj, la data de 11.05.2016, martorul Codrescu Nicolae a afirmat că își menține declarația dată la procuror, în faza de urmărire penală (deși a fost dată sub presiune). Totodată, întrebat fiind, în mod expres, cu privire la acest aspect, martorul a declarat că își menține atât autodenunțul, cât și declarația de martor, întrucât ambele „reflectă

adevărul". De asemenea, martorul a aratat că își menține și partea din declarație referitoare la compunerea și destinația sumei de 30.000 euro, confirmând întâlnirea de la Sighetu Marmației din data de 02.06.2012.

Or, în condițiile în care însuși martorul a aratat că își menține autodenunțul și declarațiile din faza de urmărire penală, întrucât acestea „reflectă adevărul”, apare ca evidentă, în opinia parchetului, inexistența presiunilor invocate de acesta.

Audiat fiind de Înalta Curte de Casație și Justiție, la data de 05.03.2019, martorul Codrescu Nicolae a aratat că atât declarațiile din faza de urmărire penală, cât și declarația din fața Curții de Apel Cluj din data de 11.05.2016, au fost date sub presiune. Cu toate acestea, martorul denunțator a precizat, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, că își menține afirmațiile făcute la Curtea de Apel Cluj, cu privire la compunerea și scopul sumei de 30.000 euro solicitate de inculpatul Cocian-Iepan Petru.

Ulterior, audiat fiind la data de 22.01.2021, de Curtea de Apel Cluj, în rejudecare, martorul a afirmat că declarația dată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție este cea care corespunde adevărului. Cu toate acestea, martorul a afirmat că suma de 30.000 euro constituia o datorie către ucraineni și, deși i s-a citit pasajul din declarația dată în fața instanței supreme, din care rezulta că acesta își menține afirmațiile anterioare cu privire la compunerea și scopul sumei de 30.000 euro, martorul a insistat că suma de 30.000 euro constituia o datorie către ucraineni.

În opinia parchetului, poziția oscilantă, evidentă, a martorului Codrescu Nicolae denotă nesinceritatea susținerilor sale, referitoare la presiunile exercitate asupra sa, martorul neaducând nicio dovadă în sprijinul așa-ziselor presiuni. Or, conform adagiului latin *idem est non esse et non probari*, ceea ce nu poate fi dovedit nu există.

În continuare, în ceea ce privește declarația martorului Codrescu Nicolae din 11.05.2016, dată în fața Curții de Apel Cluj, s-a arătat că inexistența presiunilor invocate rezultă, în mod neechivoc, din faptul că martorul își menține autodenunțul și declarațiile din faza de urmărire penală, arătând că acestea reflectă adevărul.

Apoi, referitor la presiunea sub imperiul căreia martorul ar fi dat declarația din data de 11.05.2016, la Curtea de Apel Cluj, presiune invocată atât în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și în al doilea ciclu procesual, parchetul a învederat că, dincolo de faptul că, nici în sprijinul acestei presiuni, martorul nu a adus vreo dovadă, acesta a afirmat la data de 22.01.2021, în fața Curții de Apel Cluj, că respectiva presiune s-ar fi finalizat după liberarea sa din penitenciar și plecarea acestuia din țară. Or, conform propriilor susțineri din aceeași declarație, martorul nici nu a mai purtat discuții cu procurorul de caz după trimiterea în judecată a inculpaților (22.08.2013) și ar fi continuat să joace rolul stabilit cu procurorul, dând astfel declarația din fața Curții de Apel Cluj.

În acest context, apare ca neverosimilă exercitarea unei presiuni asupra martorului, la aproximativ trei ani după finalizarea oricărei discuții cu

procurorul de caz, audierea martorului, în fața Curții de Apel Cluj, având loc la data de 11.05.2016.

Mai mult, parchetul a solicitat a se constata că martorul Codrescu Nicolae a precizat, în mod expres, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, că își menține partea din declarație referitoare la compunerea și scopul sumei de 30.000 euro. Or, conform susținerilor martorului din data de 22.01.2021, declarația dată în fața instanței supreme este cea care corespunde adevărului, nefiind dată sub imperiul vreunei presiuni. În atare condiții, parchetul a apreciat ca fiind evidentă nesinceritatea martorului, atunci când acesta afirmă, la data de 22.01.2021, că suma de 30.000 euro constituia, de fapt, o datorie către ucraineni.

Nu în ultimul rând, nesinceritatea martorului denunțător, în ceea ce privește scopul sumei de 30.000 euro, datorie către ucraineni, rezultă și din declarația acestuia din data de 22.01.2021. Astfel, întrebat fiind cu privire la discuțiile înregistrate în mediu ambiental, purtate cu inculpații Cocian și Halas, martorul a afirmat: *„nu am discutat niciodată despre sume de bani pe care să le dăm în scopul reducerii pedepselor aplicate de către Tribunalul Satu Mare, iar dacă s-a consemnat așa în procesele-verbale, nu corespunde adevărului”*. Aceasta, în condițiile în care, din înregistrările în mediu ambiental și procesele-verbale de redare a acestora (care nu au fost excluse de Curtea de Apel Cluj), rezultă, în mod clar, că suma de 30.000 euro avea componența și destinația arătată de martor în faza de urmărire penală.

Mai mult, parchetul a solicitat a se constata că autodenunțul și declarațiile martorului denunțător Codrescu Nicolae, date în faza de urmărire penală și în fața Curții de Apel Cluj, în primul ciclu procesual, se coroborează cu autodenunțurile și declarațiile de recunoaștere a faptelor date de inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, precum și cu înregistrarea discuției ambientale purtate între Codrescu Nicolae și inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai în data de 02.06.2012.

De asemenea, cu privire la susținerea martorului din data de 11.05.2016, în sensul că înțelegerea ar fi vizat reducerea pedepsei la București, parchetul a solicitat a se valorifica înregistrarea în mediu ambiental și procesul-verbal de redare a discuției ambientale din data de 02.06.2012, purtate între martor și inculpații Cocian și Halas, din care reiese că suma de 30.000 euro era compusă din 20.000 euro, preținși pentru a influența soluția din apelul aflat pe rolul Curții de Apel Oradea și 10.000 euro, ce constituiau datoria martorului față de inculpatul Cocian, urmare a punerii lor în libertate în anul 2009. În acest sens, a fost amintită discuția dintre inculpatul Cocian-Iepan Petru și martorul Codrescu Nicolae, în care cel dintâi îi spune celui de-al doilea: *„Pe tine te costă 30.000, te-ar fi costat 20, dar tu nu ți-ai plătit o primă (...) tu de la Oradea vezi rezultatul și faci plata până la București ... mă înțelegi? Nu îți ia nimeni bani pentru tranșa a doua, să nu crezi că-ți ia cineva banii, rezultatul, tu îți vezi la Oradea rezultatul... la Oradea... (...) diferența o vezi, tu o să vezi la Oradea schimbarea”*.

Totodată, parchetul a solicitat ca declarațiile martorilor Ianța Liviu și Hodoșan Gheorghe Lucian, propuși de inculpați, direct în faza procesuală a

apelului, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, să fie privite cu rezervă, raportat la subiectivismul martorilor și la caracterul neverosimil al declarațiilor acestora.

S-a arătat că martorii nu au fost propuși de inculpați nici în faza de urmărire penală, nici în faza de judecată, în fața instanței de fond, respectiv a Curții de Apel Cluj, ci direct în fața instanței de apel, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Or, o atitudine firească a unor persoane care se consideră nevinovate și constrânse, încă de la început, de către organul de urmărire penală, este aceea de a propune astfel de martori încă dintr-un stadiu incipient al procedurii. Totodată, inculpatul Teleptean Mihăiță nu a făcut referire în declarațiile sale la cei doi martori, nici în faza de urmărire penală, nici în fața instanței de fond, deși cunoștea identitatea acestora de la început, ci doar direct, în fața instanței de apel.

În dovedirea susținerii că ambii martori sunt subiectivi, parchetul a învederat că, în ceea ce îl privește pe martorul Ianța Liviu (șef birou în cadrul Serviciului Operațiuni Speciale la data comiterii faptelor), acesta a declarat că este vecin al inculpatului Teleptean Mihăiță, fiind de notorietate locală relația sa de prietenie cu acest inculpat, conform propriilor declarații ale martorului. De altfel, însuși inculpatul Teleptean Mihăiță a declarat, în fața Curții de Apel Cluj, în rejudecare, că martorul Ianța Liviu este nașul copilului său. În ceea ce îl privește pe martorul Hodoșan Gheorghe Lucian (șef birou SICE Bihor, atât la data comiterii faptelor, cât și în prezent), acesta îl cunoștea pe inculpatul Teleptean, întrucât a locuit, în calitate de chiriaș, într-un imobil de-al său, timp de 3 ani de zile (în perioada 2008-2010), conform declarației martorului din data de 11.09.2020.

Mai mult, parchetul a învederat că, potrivit declarației martorului Hodoșan Gheorghe Lucian, deși acesta se afla în concediu și, oricum, nu avea calitatea de polițist judiciar în cadrul D.N.A Oradea, fiind șef birou SICE Bihor, totuși, un procuror din cadrul D.N.A – S.T. Oradea, al cărui nume nu a vrut să îl precizeze, l-a chemat și l-a rugat să transmită un mesaj inculpatului Teleptean Mihăiță, care se afla în arest la I.P.J. Satu Mare. Mesajul se referea la formularea unui denunț împotriva inculpatului Pușcaș Mircea, urmând ca inculpatul să beneficieze, în celelalte dosare pe care le avea pe rol, de pe urma formulării respectivului denunț. În acest sens, respectivul procuror, a cărui identitate martorul a refuzat să o dezvăluie, i-a pus la dispoziție un autoturism de serviciu al D.N.A, iar martorul i-a transmis mesajul inculpatului, deși nici procurorul nu i-a oferit detalii și nici nu și-a dat seama, în urma discuției purtate cu acesta, despre ce faptă ar fi vorba. Martorul nu și-a anunțat superiorii cu privire la acea deplasare, pentru că în acea perioadă se afla în concediu. Totodată, martorul nu a putut să răspundă la întrebarea de ce atât procurorul, cât și inculpatul Teleptean Mihăiță, au avut încredere cu privire la transmiterea propunerii la care s-a referit. Martorul a arătat că nu a mai beneficiat niciodată de o mașină pusă la dispoziție de D.N.A, în scopul rezolvării unor probleme de serviciu și nu a mai avut niciodată vreo discuție cu procurorul respectiv despre inculpatul Teleptean Mihăiță. De asemenea, martorul a considerat că deplasarea pe care a făcut-o

atunci când a transmis respectiva propunere a fost într-o calitate oficială, deși nu și-a anunțat superiorii cu privire la respectiva deplasare, martorul aflându-se, de altfel, în concediu și neavând calitatea de polițist judiciar în cadrul D.N.A Oradea.

În ceea ce privește semnificația termenilor specifici domeniului forestier, utilizați în cadrul convorbirilor telefonice purtate între inculpații Teleptean Mihăiță și Mihai Ioan Adrian, parchetul a solicitat a se constata că, deși inculpații s-au apărat declarând că respectivele discuții chiar au avut ca obiect activități forestiere, din lecturarea *in extenso* a convorbirilor telefonice rezultă că inculpații au apelat la acest limbaj codificat pentru a ascunde adevăratul sens al informațiilor transmise, sensul fiind cel arătat de procuror în rechizitoriu.

Astfel, pentru a evita discuțiile deschise și directe despre procesul inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea și intenția acestora de a cumpăra influența pretinsă, în scopul obținerii unei soluții favorabile, inculpații Teleptean Mihăiță și Mihai Ioan Adrian au folosit în dialogurile telefonice termeni specifici activității forestiere.

În concret, s-a solicitat a se constata că, prin folosirea unui limbaj codificat, inculpatul Teleptean Mihăiță i-a solicitat inculpatului Mihai Ioan Adrian să le transmită inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai că inculpatul Pușcaș Mircea, președintele completului de apel, oscilează între a pretinde și primi direct banii de la aceștia („*să cumpere pădurea*”) sau a le pretinde să cumpere un autoturism („*să-i tragă la drum auto*”), pentru a disimula pretențiile sale financiare, caz în care trebuia schimbat „*tafistul*” (avocatul). Așadar, în această ultimă ipoteză, conform cerinței inculpatului Pușcaș Mircea, inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai trebuiau să-și schimbe avocatul. Pretenția inculpatului Pușcaș Mircea de a schimba avocatul a fost transmisă imediat de către inculpatul Mihai Ioan Adrian inculpatului Halas Mihai, la interval de un minut, astfel cum rezultă din convorbirile telefonice. În continuare, conform susținerilor inculpatului Teleptean Mihăiță, „*pădurarul*”, respectiv inculpatul Pușcaș Mircea, președintele completului de apel, urma să „*dea finalul*” în data de 26 septembrie 2012.

De altfel, remarcă parchetul, din probele administrate în cauză rezultă că inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai nu au desfășurat și nu desfășoară afaceri cu material lemnos și nici activități în domeniul forestier, cunoscut fiind faptul că inculpatul Cocian-Iepan Petru desfășura activități cu fierul și cu mașini.

Mai mult, din informațiile furnizate de către Oficiul Național al Registrului Comerțului și Administrația Finanțelor Publice Maramureș a rezultat că societatea S.C. Cetățuia Nord S.R.L., în cadrul căreia inculpatul Cocian-Iepan Petru deține calitatea de asociat, împreună cu soția acestuia, a fost declarată inactivă din data de 30.05.2011, iar începând cu luna iulie 2009 nu a depus declarațiile fiscale.

Totodată, parchetul a solicitat a se constata că inclusiv inculpatul Mihai Ioan Adrian (decedat ulterior) a recunoscut că inculpatul Halas Mihai i-a remis suma de 10.000 de euro, însă cu titlu de împrumut, fapt nereal, din ansamblul

probator administrat în cauză rezultând, în mod explicit, destinația reală a respectivei sume de bani.

A mai învederat parchetul că o probă indirectă, care vine în sprijinul dovedirii vinovăției inculpaților, inclusiv a inculpatului Pușcaș Mircea, o constituie conduita acestora după reținerea inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai. Astfel, la aflarea veștii reținerii celor doi inculpați, Mihai Ioan Adrian s-a deplasat din Sighetu Marmăției până în Oradea, aproximativ 300 km, pentru a vorbi cu inculpatul Teleptean Mihăiță. Și în cazul acestuia, în timp ce era audiat la D.N.A – B.T. Satu Mare, martorul Sferle Dănuț, un prieten comun al inculpaților Teleptean Mihăiță și Pușcaș Mircea, s-a deplasat la domiciliul magistratului pentru a-i recomanda un avocat. Relevantă este, din perspectiva parchetului, declarația martorului Sferle Dănuț, dată în faza de urmărire penală, cu privire la starea magistratului: „împreună cu numitul Solak Mircea-Petru m-am deplasat în după-amiaza zilei de 29 noiembrie 2012, inclusiv la domiciliul învinuitului Pușcaș Mircea, cu scopul de a-l ruga să ne recomande un avocat bun... În momentul în care i-am spus învinuitului Pușcaș Mircea că inculpatul Teleptean Mihăiță are probleme de natură penală, acesta m-a rugat să ies afară și nu a dorit să continue discuția cu mine. Oricum, acesta era foarte speriat... De aici ne-am deplasat la cabinetul avocatului Doseanu Răzvan, care, în momentul în care i-am spus numele persoanei pe care ar trebui să o reprezinte, a adoptat aceeași atitudine cu cea a învinuitului Pușcaș Mircea, în sensul că ne-a poftit afară. Arăt că și acesta, la fel ca învinuitul Pușcaș Mircea, arăta foarte speriat”. Martorul Sferle Dănuț și-a menținut declarația și în faza de judecată, cu unele nuanțări.

Conchizând, parchetul a apreciat că, spre deosebire de comportamentul amiabil, prietenos, avut de inculpatul Pușcaș Mircea față de inculpatul Teleptean Mihăiță, până la reținerea acestuia, după respectivul moment, spaima de a fi dat în vileag l-a determinat să-l evite pe acesta, ba chiar să nege relația apropiată cu inculpatul Teleptean Mihăiță.

Apelanta Mihai Lenuta a solicitat admiterea apelului și, în rejudecare, achitarea inculpatului Mihai Ioan Adrian pentru infracțiunea de complicitate la trafic de influență, prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.291 Cod penal, cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000.

În dezvoltarea scrisă a motivelor de apel și în susținerile orale s-a invocat inexistența infracțiunii descrise în actul de sesizare, apreciindu-se că soluția care se impune este aceea a achitării inculpatului, în temeiul art.396 alin.5 Cod procedură penală, raportat la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, și nu aceea a încetării procesului penal, în baza art.396 alin.6 Cod procedură penală, raportat la art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, în condițiile în care articolul 18 din Codul de procedură penală constituie o normă cu caracter de excepție, astfel că, în lipsa unor probe din care să rezulte vinovăția inculpatului, prioritară este soluția de achitare, și nu aceea de încetare a procesului penal.

Înalta Curte, examinând apelurile declarate în cauză, conform art.420 Cod procedură penală, constată următoarele:

A. Cu titlu de premisă, Înalta Curte reține că infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 Cod penal, constă în pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

În cazul infracțiunii de trafic de influență, elementul material constă în acțiunea de traficare a influenței, care se poate realiza în următoarele variante alternative: pretinderea de la o persoană interesată a unei sume de bani sau a unui alt folos, pentru a interveni pe lângă un funcționar public asupra căruia subiectul are sau lasă să se creadă că are influență; primirea de la o persoană interesată, în același scop, a unei sume de bani sau a altor foloase; acceptarea de promisiuni făcute, în scopul menționat, de persoana interesată.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență, se cer a fi îndeplinite, cumulativ, următoarele *condiții*:

a) subiectul activ – care poate fi orice persoană – să aibă influență ori să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public care exercită o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele enumerate în art.175 alin.2 Cod penal sau în cadrul unei persoane juridice.

A avea influență asupra unui funcționar public înseamnă a avea trecere, a se bucura, în mod real, de încrederea acestuia, a fi, în mod real, în bune relații cu el.

Din această perspectivă, esențial este ca influența făptuitorului să fi constituit, pentru persoana interesată, motivul determinant al tranzacției.

b) subiectul activ să promită intervenția sa pe lângă funcționarul public;

c) acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii să fie realizată mai înainte ca funcționarul sau persoana pe lângă care s-a promis că se va interveni să fi îndeplinit actul ce constituie obiectul intervenției.

În cazul pretinderii, inițiativa aparține traficantului, care solicită un anumit folos pentru trafizarea influenței pe care o are sau pretinde că o are asupra unui funcționar.

Infracțiunea de trafic de influență poate fi reținută în situația în care pretinderea este aluzivă, dar neechivocă, fiind suficient ca ea să fie inteligibilă, deci susceptibilă de a fi înțeleasă de cel căruia i se adresează.

Infracțiunea de cumpărare de influență este prevăzută de art.292 Cod penal și constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Latura obiectivă a infracțiunii de cumpărare de influență trebuie să îndeplinească următoarele *condiții*:

a) actul de executare constă într-o acțiune de promitere, oferire sau dare de bani ori daruri sau alte foloase;

Toate aceste modalități se pot realiza direct sau prin intermediul unei alte persoane.

b) promiterea, oferirea sau darea trebuie să se facă față de o persoană care are influență sau pretinde că are influență pe lângă un funcționar;

c) cauza promiterii, oferirii sau dării este cumpărarea influenței;

Influența este cumpărată pentru a-l determina pe traficant să-l „convingă”, prin exercitarea influenței, pe funcționar, să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

d) actul de executare trebuie să fie comis înainte sau concomitent cu realizarea actului pentru a cărui îndeplinire s-a cumpărat influența.

B. Potrivit dispozițiilor art.4 alin.1 Cod procedură penală, orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

Ca principiu fundamental al procesului penal, prezumția de nevinovăție determină structura procesului penal, acesta operând atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească. Potrivit acestei prezumții, nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere penală, decât pe bază de probe, găsindu-și funcționalitatea în toate momentele instrucției penale, dar și în cursul judecătii, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În virtutea acestui principiu, autoritățile judiciare au obligația de a porni de la prezumția de nevinovăție, sarcina probațiunii trecând de la organul de cercetare penală la instanța de judecată.

Rațiunea acestei prezumții se bazează pe faptul că nu toate acuzațiile sunt adevărate, deoarece o acuzație poate fi eronată, bazată pe coincidențe de împrejurări care stârnesc bănueli serioase, dar după o examinare atentă a acestora, construcția acuzării este înlăturată.

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție, ca principiu distinct al procesului penal, organele judiciare trebuie să aibă în vedere următoarele coordonate: vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal; până la adoptarea unei hotărâri de condamnare, definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, instanța este obligată să pronunțe achitarea.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului cuprinde numeroase dispoziții de principiu relativ la prezumția de nevinovăție, în dispozițiile art.6 alin.2 statuându-se că „orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată

nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”. Principiul european al prezumției de nevinovăție stabilește că sarcina probei incumbă acuzării, iar îndoiala profită întotdeauna acuzatului”, care poate adopta, în timpul procedurii, și o atitudine de pasivitate, prin invocarea dreptului la tăcere.

În prezenta cauză, Înalta Curte apreciază că prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată, astfel încât soluția de achitare dispusă de instanța de fond este legală.

C.1. Din actele cauzei rezultă că, prin *rechizitoriul* nr.59/P/2012 din data de 22 august 2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea s-a dispus *trimiterea în judecată a inculpaților Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai, Mihai Ioan Adrian, Teleptean Mihăiță și Pușcaș Mircea*, pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

➤ *Cocian-Iepan Petru*, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, la data de 2 iunie 2012, a pretins de la denunțatorul Codrescu Nicolae suma de 20.000 euro, lăsându-l să creadă că are influență asupra unui judecător de la Curtea de Apel Oradea, judecător pe care-l va determina să pronunțe, în dosarul penal nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, o soluție favorabilă.

Pentru același inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 Cod penal din 1969 rap. la art.6 și art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul lunii septembrie 2012, a promis indirect inculpatului Pușcaș Mircea – judecător la Curtea de Apel Oradea – că, prin intermediul inculpatului Teleptean Mihăiță, va cumpăra de la cumnatul inculpatului Pușcaș Mircea – numitul Ciarnău Victor – un autoturism marca BMW, cu o sumă mai mare decât prețul real al autoturismului, pentru ca magistratul să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, în care inculpatul Cocian - Iepan Petru avea calitatea de apelant inculpat.

De asemenea, în sarcina aceluiași inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art.292 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2012, a fost de acord să-i dea inculpatului Teleptean Mihăiță suma de 20.000 euro, pretinsă de acesta, pentru a-și exercita o influență reală asupra inculpatului Pușcaș Mircea, astfel încât acesta să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul nr.4287/83/2009.

➤ *Halas Mihai*, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, la data de 2 iunie 2012, a pretins de la denunțatorul Codrescu Nicolae suma de 20.000 euro, lăsându-l să creadă că are influență asupra unui judecător de la Curtea de Apel Oradea, pe care îl va determina să pronunțe în dosarul penal nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, o soluție favorabilă.

Pentru același inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 Cod penal din 1969 rap. la art.6 și art.7 alin.2 din

Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul lunii septembrie 2012, a promis indirect inculpatului Pușcaș Mircea – judecător la Curtea de Apel Oradea – că, prin intermediul inculpatului Teleptean Mihăiță, va cumpăra de la cumnatul magistratului – numitul Ciarnău Victor – un autoturism marca BMW, cu o sumă mai mare decât prețul real, pentru ca acesta să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul penal nr.428/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, în care inculpatul Halas Mihai avea calitatea de apelant inculpat.

De asemenea, în sarcina aceluiași inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art.6¹ alin.1 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul anului 2012, a fost de acord să-i dea inculpatului Teleptean Mihăiță suma de 20.000 euro, pretinsă de acesta, pentru a-și exercita o influență reală asupra inculpatului Pușcaș Mircea – judecător la Curtea de Apel Oradea, astfel încât acesta să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul penal nr.4287/83/2009.

➤ *Mihai Ioan Adrian*, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.291 Cod penal, cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în deplină cunoștință de cauză, l-a ajutat pe inculpatul Teleptean Mihăiță, primind din suma de 40.000 euro, pretinsă de acesta de la inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai, suma de 10.000 euro, în cursul lunii septembrie 2012, de la inculpatul Halas Mihai, pe care ulterior i-a restituit-o, cunoscând că banii sunt destinați pentru exercitarea unei influențe reale asupra inculpatului Pușcaș Mircea – judecător la Curtea de Apel Oradea, astfel încât acesta să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul penal nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, inculpatul Pușcaș Mircea făcând parte din completul de judecată investit cu soluționarea apelului menționat.

➤ *Teleptean Mihăiță*, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal din 1969 rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul anului 2012, a pretins de la inculpații Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai suma de câte 20.000 euro (în total 40.000 euro), pentru a-și exercita o influență reală asupra inculpatului Pușcaș Mircea, în vederea determinării acestuia să pronunțe o soluție favorabilă celor doi, în dosarul penal nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, în care aveau calitatea de inculpați apelanți.

Pentru același inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal rap. la art.255 Cod penal din 1969, art.6 și art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul lunii septembrie 2012, cu intenție, i-a ajutat pe inculpații Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai, acționând ca un intermediar între aceștia și inculpatul Pușcaș Mircea, cunoscând că au fost de acord să cumpere un autoturism de la cumnatul magistratului, la un preț mai mare decât cel real, pentru a obține o soluție favorabilă în dosarul nr.4287/83/2009.

De asemenea, în sarcina aceluiași inculpat, parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal din 1969 rap. la art.254 alin.1 și 2 Cod penal din 1969, art.6 și art.7 alin.1 din Legea

nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul lunii septembrie 2012, cu intenție, l-a ajutat pe inculpatul Pușcaș Mircea, acționând ca un intermediar între acesta și inculpații Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai, cunoscând că magistratul a pretins de la cei doi inculpați să cumpere, prin intermediul său, de la cumnatul magistratului, numitul Ciarnău Victor, un autoturism marca BMW, la un preț mai mare decât prețul real al mașinii, în scopul pronunțării unei soluții favorabile în dosarul penal nr.4287/83/2009.

➤ *Pușcaș Mircea*, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 și 2 Cod penal din 1969 rap. la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, în cursul lunii septembrie 2012, a pretins de la inculpații Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai, indirect, prin intermediul inculpatului Teleptean Mihăiță, să cumpere de la cumnatul său, Ciarnău Ioan Victor, un autoturism marca BMW, cu o sumă mai mare decât prețul real al mașinii, pentru a pronunța o soluție favorabilă în dosarul penal nr.4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea.

2. Prin sentința penală atacată s-a dispus achitarea inculpaților Cocian - Iepan Petru, Halas Mihai, Teleptean Mihăiță și Pușcaș Mircea, pentru toate infracțiunile descrise în rechizitoriul, iar parchetul a exercitat calea de atac a apelului, doar în ceea ce-i privește pe inculpații Cocian - Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță și numai cu privire la infracțiunile de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență.

În atare condiții, având în vedere dispozițiile art.417 Cod procedură penală – instanța judecătorească apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel – analiza probațiunii se va realiza, exclusiv, din perspectiva infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență, reținute în sarcina inculpaților Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță.

3. Cercetările, în prezenta cauză, au avut la bază *denunțul* formulat de martorul Codrescu Nicolae la data de 01.06.2012 (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, filele 39-40), în condițiile art.290 alin.1 Cod procedură penală.

Potrivit textului, *denunțul* este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.

În raport cu dispozițiile legale enunțate anterior, Înalta Curte nu poate primi argumentele invocate de parchet, în sensul că denunțurile inculpaților Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai se coroborează cu cel al martorului Codrescu Nicolae, în condițiile în care acestea nu sunt mijloace de probă, ci, potrivit legii, reprezintă un mod de sesizare a organelor judiciare.

Analizând declarațiile martorului Codrescu Nicolae, Înalta Curte constată, pe de o parte, că acestea sunt contradictorii, iar pe de altă parte, că nu se coroborează cu celelalte probe administrate.

Din declarația martorului Codrescu Nicolae, dată la 27.11.2012 în dosarul de urmărire penală nr.59/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea (vol.I, filele 344-347), rezultă că acesta era cercetat, în stare de arest preventiv,

împreună cu inculpații Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și alții, pentru săvârșirea infracțiunilor de contrabandă și aderare la un grup infracțional organizat.

Acesta a arătat că: „(...) inculpatul Cocian Petru ne-a informat că sunt șanse să fim puși în libertate în schimbul unei sume de bani. A mai precizat că, prin intermediul unei cunoștințe „Dani” din București, care prin intermediul unei alte cunoștințe, poate influența hotărârea Curții de Apel Oradea legată de punerea noastră în libertate. Rețin că a precizat și suma pentru care urma să se dispună punerea în libertate, mai precis 50.000 euro, asta însemnând 10.000 euro pentru fiecare dintre cei cercetați în dosar, 50.000 euro care trebuiau să ajungă la judecător și 5.000 euro pentru avocatul său. Întrucât nu dispuneam de această sumă, am rămas înțeleși că-i voi achita suma de 10.000 euro la o dată ulterioară, după punerea în libertate.

(...) Cu privire la suma de 50.000 euro, despre care Cocian Petru a făcut vorbire, cunosc tot din spusele acestuia, că ar fi fost virată într-un cont, însă nu cunosc amănunte.

În primă instanță, în toamna anului 2011, toți cei care am fost cercetați în dosarul de contrabandă am fost condamnați (...). Din discuții a rezultat că nu prin intermediul avocaților se va rezolva o soluție favorabilă, ci prin intermediul unor alte persoane, despre care nu au făcut vorbire.

(...) În esență, discuția s-a axat pe sumele de bani pe care mi le-au pretins mie, dar și pe cele pe care ei le vor da, și ei fiind în aceeași situație (...).

Deși în cuprinsul acestei declarații martorul Codrescu Nicolae face trimitere doar la „informarea” făcută de inculpatul Cocian-Iepan Petru, în finalul acesteia arată că: „(...) Nu știi dacă influența de care s-au prevalat Cocian - Iepan Petru și Halas Mihai în 2.06.2012, când mi-au pretins suma de 20.000 euro, este una reală și nu știi nici dacă s-a intervenit sau nu la vreun judecător al Curții de Apel Oradea, pentru obținerea unei soluții favorabile”.

În declarația dată de martorul Codrescu Nicolae la 11.05.2016, la Curtea de Apel Cluj (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, filele 128-129), acesta a arătat următoarele: „(...) În dosarul de contrabandă, atât eu, cât și ceilalți inculpați, am fost arestați preventiv timp de 4 luni.

După ce ieșeam de la instanță mergeam la un suc, la o cafea, iar domnul procuror mi-a sugerat să particip la întâlniri cu Cocian, mai mult ca să discutăm dacă dăm bani cuiva, însă nu s-a pus problema să dăm bani la judecător.

(...) Eu îl sunam pe inculpatul Cocian și stabileam întâlniri în zilele următoare (...).

Inculpatul Cocian mi-a spus să îi dau 20.000 - 30.000 euro, fără a specifica că acești bani urmau să ajungă la un judecător sau la o altă persoană, cu scopul de a-mi reduce pedeapsa.

Nu mi-a spus ce se va face cu acești bani.

Eu am dedus că dacă îi dau banii, ori mă scapă de pedeapsă, ori aş lua țeapă, deoarece inculpatul Cocian putea duce acești bani la ucraineni, în contul datoriei.

Eu aveam datorii la ucraineni, în valoare de aproximativ 30.000 euro, raportat la contrabanda cu țigări.

(...) Nu aveam de unde să dau acei bani inculpatului Cocian.

Discuția a rămas în acest punct și ne-am prezentat toți la Înalta Curte de Casație și Justiție, unde am primit toți condamnările.

(...) În cursul discuțiilor cu Cocian, acesta nu mi-a specificat la cine vor ajunge banii (...). Însă s-a discutat despre obținerea unor soluții favorabile, respectiv 2-3 ani închisoare cu suspendare, fără să pot preciza dacă la această discuție a participat și inculpatul Halas.

(...) Nu, nu mi-a cerut bani Halas (...)."

Ulterior, în declarația dată la 05.03.2019 la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală (dosar nr.1043/33/2013, vol.IV, fila 82), inculpatul Codrescu Nicolae a susținut că „(...) banii care mi-au fost ceruți de către Cocian nu aveau legătură cu afacerile judiciare pe care le aveam. Nu îmi amintesc nimic în legătură cu scopul sumei de 10.000 euro solicitate de inculpatul Cocian. (...)”

În fine, în declarația dată la 22.01.2021, la Curtea de Apel Cluj, în al doilea ciclu procesual (dosar nr.1043/33/2013* al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.II, filele 198-199), martorul relevă aceleași aspecte în ceea ce privește situația sa juridică – fiind cercetat pentru infracțiunea de contrabandă, alături de alți inculpați, printre care și inculpații Cocian-Iepan Petru și Halas Mihai.

Totodată, a arătat că: „(...) am fost nevoit să joc diverse roluri (...).

(...) Am acceptat să mă duc să vorbesc cu inculpatul Cocian și să fie înregistrate discuțiile cu inculpații Cocian și Halas.

Noi discutăm despre sume de bani, dar eram datori ucrainenilor cu peste 30.000 euro, ce rezultau din presupusa activitate de contrabandă pentru care eram trimiși în judecată.

(...) Nu am discutat niciodată despre sume de bani pe care să le dăm în scopul reducerii pedepselor aplicate de către Tribunalul Satu Mare (...).”

Prin încheierea din data de 16.12.2021 Înalta Curte a încuviințat proba testimonială constând în audierea martorului denunțator Codrescu Nicolae, însă acesta nu a putut fi audiat, împrjurare în care au fost aplicate dispozițiile art.420 Cod procedură penală, raportat la art.383 Cod procedură penală.

Respectând obligația de prudență, în analiza declarațiilor martorului denunțator Codrescu Nicolae – cercetat, el însuși, în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de contrabandă și constituire a unui grup infracțional organizat – Înalta Curte constată contradicțiile evidente din declarațiile succesive date de acesta.

Astfel, inițial, martorul se referă la o sumă totală de 50.000 euro, fiecare inculpat urmând a da câte 10.000 euro (declarația din 27.11.2012), după care

arată că inculpatul Cocian-Iepan Petru i-a solicitat 20.000 - 30.000 euro (declarațiile din 11.05.2016 și 22.01.2021).

În cuprinsul aceleiași declarații (din 27.11.2012), martorul Codrescu Nicolae arată, la final, că i s-a pretins suma de 20.000 euro.

Totodată, martorul denunțator susține că rezolvarea situației juridice, într-un mod favorabil, urma a fi realizată prin intermediul unei persoane „Dani” din București, care, prin intermediul unei alte cunoștințe, putea obține judecarea inculpaților în stare de libertate.

În declarațiile ulterioare, însă, aceste persoane nu mai sunt menționate. Dimpotrivă, martorul Codrescu Nicolae afirmă, în mod repetat, că nu s-a discutat despre sume de bani care să ajungă la un magistrat, cu scopul de a-l pune în libertate sau de a-i reduce pedeapsa.

În privința inculpatului Halas Mihai, așa cum s-a arătat anterior, doar la finalul primei declarații martorul denunțator arată că acesta, împreună cu inculpatul Cocian-Iepan Petru, i-au pretins suma de 20.000 euro și nu știe dacă aveau sau nu vreo influență asupra unui judecător din cadrul Curții de Apel Oradea.

Contradicțiile evidente asupra împrejurărilor esențiale ale cauzei nu au fost înlăturate de celelalte probe administrate în cauză, ci, dimpotrivă, dubiul s-a menținut.

Astfel, inculpatul Cocian-Iepan Petru, în prima sa declarație, din data de 28.11.2012 (d.u.p. nr.59/P/2012, vol.I, fila 110) – în aceeași zi a formulat și denunțul (d.u.p. nr.59/P/2012, vol.I, fila 41) – a arătat că nu a pretins vreo sumă de bani de la denunțatorul Codrescu Nicolae, ci doar a purtat discuții cu privire la angajarea unui apărător, onorariul acestuia fiind de „10.000 de persoană”.

Cu același prilej, a afirmat că, pe inculpatul Teleptean Mihăiță îl cunoaște din copilărie, se întâlneau deseori, dar nu au discutat despre dosarul aflat pe rolul Curții de Apel Oradea.

Împrejurări similare sunt relevate de inculpatul Cocian-Iepan Petru și în cea de-a doua declarație, dată în aceeași zi (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, filele 111-113). Acesta a arătat că: „(...) în vara anului 2012 m-am întâlnit cu Codrescu Nicolae și Halas Mihai, cu care am discutat despre dosarul în care am fost trimiși în judecată, precum și despre dosarul aflat în instanță. Este adevărat că am purtat discuții legate inclusiv de sumele de bani pe care ar trebui să le dăm avocaților din București, în speță unui avocat care mi-a fost prezentat de vărul meu Bledea Dani și care a solicitat, cu titlu de onorariu, suma de 10.000 euro de persoană, pentru a ne reprezenta la Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când dosarul va ajunge la această instanță.

(...) În aceste condiții, eu i-am spus lui Codrescu Nicolae că va trebui să-și pregătească suma de aproximativ 10.000 euro, pentru a fi reprezentat la București.

(...) Nu corespunde adevărului faptul că i-am spus lui Codrescu Nicolae că dosarul urmează să fie soluționat favorabil, încă de la Curtea de Apel Oradea și nici nu i-am dat de înțeles că pot interveni în influențarea

magistraților care judecă dosarul la Curtea de Apel Oradea sau care vor judeca la București.

(...) Am purtat discuții cu aceștia (Mihai Ioan Adrian și Teleptean Mihăiță) despre dosarul în care sunt cercetat, însă niciodată nu am discutat cu ei despre o eventuală intervenție pe care ar putea ei să o facă la vreun membru din completul de judecată investit cu soluționarea apelului (...).

(...) Teleptean Mihăiță nu mi-a spus că l-ar cunoaște pe un judecător din complet și nici că poate interveni la acesta pentru a obține o soluție favorabilă. Teleptean Mihăiță nu mi-a solicitat, niciodată, vreo sumă de bani, pentru o eventuală intervenție la un judecător (...)”.

Analizând procesul-verbal din data de 19.06.2013 (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, fila 624), prin care i s-a prezentat materialul de urmărire penală, se constată că inculpatul Cocian-Iepan Petru și-a retras autodenunțul depus la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Satu Mare în data de 28.11.2012 „(...) cu precizarea că nu îmi mențin declarațiile date ulterior denunțului”.

Deși existau contradicții evidente între declarațiile martorului denunțator Codrescu Nicolae, precum și între acestea și declarațiile inculpatului Cocian-Iepan Petru, organele de urmărire penală nu au clarificat situația de fapt, din perspectiva pretinderii, respectiv a primirii unei sume de bani, în scopul exercitării influenței asupra magistraților din cadrul Curții de Apel Oradea, investiți cu soluționarea dosarului penal nr.4287/83/2009.

Analizând declarațiile inculpatului Cocian-Iepan Petru, date în cursul judecății, Înalta Curte constată că acestea nu conduc la reținerea infracțiunilor de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență.

Astfel, în declarația din 15.04.2016, dată la Curtea de Apel Cluj (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.II, filele 160-166 și fila 199), inculpatul Cocian - Iepan Petru a arătat următoarele: „ (...) Referitor la infracțiunea de trafic de influență, am purtat discuții cu numitul Codrescu Nicolae, în sensul că îl pot ajuta să obțină o condamnare favorabilă în dosarul penal nr.4287/83/2009 al Tribunalului Satu Mare, care a ajuns pe rolul Curții de Apel Oradea (...).

Am făcut aceste afirmații în prezența lui Codrescu deoarece acesta a rămas dator cu suma de 30.000 euro, către cetățenii ucraineni, cu care am făcut tranzacțiile referitoare la infracțiunea de contrabandă.

Nu este adevărat că acești bani i-aș fi spus lui Codrescu că urmau să ajungă la o persoană din București, respectiv aceasta era o invenție de-a mea. Această persoană, în realitate, nu exista.

Nu este adevărat că am purtat discuții cu Codrescu, referitor la vreun magistrat de la Curtea de Apel Oradea (...).

Eu am cerut cei 30.000 euro de la Codrescu, pentru a-i înmâna cetățenilor ucraineni (...).

(...) Nu am discutat niciodată cu inculpatul Teleptean, nici dacă cunoaște pe cineva la Curtea de Apel (Oradea) și nici de vreo posibilă intervenție.

Menționez că inculpatul Teleptean nu mi-a cerut niciodată vreo sumă de bani, în scopul intervenirii la magistrați (...)”.

Împrejurări similare sunt prezentate de inculpatul Cocian - Iepan Petru și în declarația din 12.03.2021, dată la Curtea de Apel Cluj (dosar nr.1043/33/2013* al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, filele 2-3).

Înalta Curte constată, de asemenea, că și declarațiile inculpatului Halas Mihai sunt contradictorii, împrejurările esențiale fiind prezentate diferit în declarațiile date în faza de urmărire penală, respectiv în cursul cercetării judecătorești.

Astfel, în declarația din 28.11.2012 (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, filele 127-128), inculpatul Halas Mihai a arătat următoarele: „(...) în primăvara anului 2012, Cocian Petru mi-a spus că el a discutat cu o cunoștință de-a lui, care avea influență asupra unui judecător la Curtea de Apel Oradea (...). Știu că acesta s-a întâlnit de mai multe ori în Oradea cu o persoană cu prenumele Mihai, cu care a purtat mai multe discuții, despre al căror conținut nu pot să declar. Știu de la Cocian că acest Mihai îl cunoștea pe judecător.

Am fost de acord ca Mihai să mă ajute și pe mine, în sensul de a discuta cu judecătorul căruia urma să-i înmâneze, din partea mea, suma de 20.000 euro la finalizarea procesului.

(...) Cu Codrescu Nicolae m-am întâlnit de mai multe ori în cursul anului 2012 (...). Nu i-am pretins niciodată vreo sumă de bani și nici nu i-am promis rezolvarea situației lui juridice(...)”.

Ulterior, în declarația din data de 28.11.2012, orele 15:15 - 15:40 (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, filele 129-130), inculpatul Halas Mihai a susținut că: „(...) discuția s-a lansat pentru a-l induce în eroare pe Codrescu, pentru a ne recupera datoria. Tot ce s-a discutat a fost o neseriozitate din partea noastră (...)

A menținut însă relatările anterioare, în sensul că inculpatul Teleptean Mihăiță s-a oferit să-i ajute, pentru a obține o soluție favorabilă la Curtea de Apel Oradea.

A arătat, de asemenea, că: „(...) legătura cu Teleptean Mihăiță nu o țineam direct, ci prin intermediul lui Papițu (...). De altfel, am și ajuns să-i dau acestuia suma de 10.000 euro, pentru a-i da lui Teleptean Mihăiță și el, la rândul lui, judecătorului (...)

În cursul cercetării judecătorești, în declarația dată la 08.06.2016 (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, filele 12-13), inculpatul Halas Mihai a arătat: „...nu am vorbit cu nimeni despre bani, ca să dau la cineva, respectiv la un judecător, totul a fost o cacealma, deoarece eram arestați toți în dosarul de contrabandă (...).

Nu i-am cerut niciodată martorului Codrescu să îmi dea bani, pentru a da la cineva mai departe, ca să-mi rezolv dosarul penal.

Dacă îi ceream lui Codrescu bani, le ceream și fraților Dienes, care și aceștia erau inculpați în dosarul cu contrabandă (...)”.

De asemenea, în declarația din 12 martie 2021, dată la Curtea de Apel Cluj (dosar nr.1043/33/2013* al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, fila 6), inculpatul Halas Mihai a arătat că: „(...) niciodată nu s-a pus problema să dăm bani, iar pe Teleptean nici măcar nu l-am cunoscut. (...) Nici nu știu ce înseamnă să cumperi influență (...)”.

Inculpatul Teleptean Mihăiță a confirmat, în declarația din 13.12.2012, orele 13:45 - 15:30, dată în faza de urmărire penală (dosar de urmărire penală nr.59/P/2012, vol.I, filele 181-183), că l-a cunoscut pe numitul „Mircea”, despre care știa că este magistrat, dar că „(...) nu am discutat niciodată cu el despre afacerile judiciare ale celor doi inculpați, Cocian și Halas”.

În declarația din 15.04.2016, dată la Curtea de Apel Cluj (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.II, filele 171-173), inculpatul Teleptean Mihăiță a arătat următoarele: „(...) În anul 2009, m-a contactat telefonic inculpatul Mihai, dacă nu știu un avocat în Oradea, pentru a-l reprezenta pe unchiul soției sale, Cocian Petru, deoarece avea probleme cu justiția. I-am spus că o să mă interesez și să vină la Oradea, cu soția inculpatului Cocian, fapt care s-a și întâmplat, tot în anul 2009. Astfel, ne-am deplasat toți trei la biroul domnului avocat Banciu, pe care atunci l-am întâlnit prima oară și soția lui Cocian Petru i-a relatat acestuia ce probleme are soțul ei (...).

(...) Cu ocazia acestor deplasări la instanță, mă întâlneam cu cei trei inculpați, dar nu în incinta instanței, pentru a discuta probleme de lucru sau îmi aduceau pachete cu mâncare tradițională de la mama mea (...).”.

Contradicțiile din declarațiile martorului denunțător, la care s-a făcut trimitere anterior, precum și contradicțiile dintre acestea și declarațiile inculpaților Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță, nu au fost înlăturate nici prin administrarea celorlalte probe.

Din această perspectivă, Înalta Curte, analizând declarațiile martorilor Roșca Vasile (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, fila 120), Patca Camelia-Viorica (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, fila 122), Ciarnău Ioan-Victor (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, filele 125-126), Trifu Ioan-Ștefan (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, fila 131), Sferle Dănuț-Marius (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, filele 133-134), Solak Petru Mircea (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, fila 2), Petrugan Ioan (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, fila 4), Stănescu Valentin (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, fila 7), Doseanu Răzvan-Viorel (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, fila 9), Eler Csaba-Robert (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.IV, fila 11), Bledea Dănuț (dosar nr.1043/33/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, vol.II, filele 104-105), Bărbuș Florin-George (dosar nr.1043/33/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție –

Secția Penală, vol.II, filele 164-165), Ianța Liviu (dosar nr.1043/33/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, vol.II, filele 166-167), Hodoșan Gheorghe-Lucian (dosar nr.1043/33/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, vol.III, filele 139-140), constată că acestea privesc alte împrejurări de fapt, care exced infracțiunilor de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență.

În ceea ce privește constatarea nulității absolute a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică, Înalta Curte își însușește argumentele reținute în încheierea din data de 03.07.2020 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr.1043/33/2013*, prin care s-a stabilit că participarea Serviciului Român de Informații, în prezenta cauză, a fost mai profundă decât a rezultat din adresele emise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea la data de 3 mai 2016 (dosar nr.1043/33/2013 al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, vol.III, fila 19) și la data de 5 iunie 2018 (dosar nr.1043/33/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, vol.III, fila 99), în condițiile în care contribuția Serviciului Român de Informații nu s-a limitat la asigurarea suportului tehnic, ci s-a concretizat în efectuarea unor acte de urmărire penală, date în competența exclusivă a organelor de urmărire penală.

În acest sens, în mod corect s-a reținut că, pentru punerea în executare a mandatelor de interceptare a convorbirilor, Serviciul Român de Informații a interceptat semnalul, a stocat informația rezultată din înregistrarea convorbirilor și a întocmit notele de redare, contribuind decisiv la obținerea mijloacelor de probă, astfel că organele de urmărire penală nu au avut control nici asupra procedurii probator și nici asupra mijloacelor de probă rezultate.

Mai mult, implicarea Serviciului Român de Informații în efectuarea actelor de urmărire penală nu a fost întâmplătoare, fiind fundamentată pe mențiunea cuprinsă în cererile formulate de procuror, de emiteră a mandatelor de interceptare, anume că „autorizația va fi pusă în executare de către Serviciul Român de Informații”.

Concluzia, corectă, de altfel, a fost susținută și de împrejurarea că polițistul judiciar care a semnat procesele-verbale de redare a convorbirilor, la o distanță temporală considerabilă de la data presupuselor convorbiri, a reușit să redea, pe zi, un număr impresionant și neverosimil de pagini, deloc întâmplător, identice cu transcrierile făcute de ofițerii din cadrul Serviciului Român de Informații.

Într-un atare context, în mod corect s-a stabilit, de către Curtea de Apel Cluj, că probele au fost contaminate, nefiind obținute în cadrul unei urmăriri penale în înțelesul Codului de procedură penală din 1969, ceea ce a condus la constatarea incidenței nulității absolute, în condițiile Deciziei Curții Constituționale a României nr.302/2017 și la înlăturarea, atât din materialul probator, cât și de la dosar, a proceselor-verbale de redare a convorbirilor și comunicațiilor, respectiv a oricărui tip de comunicare de la distanță și a suporturilor optice.

Având în vedere probele la care s-a făcut referire anterior, corelate cu faptul că o hotărâre de condamnare trebuie să fie fundamentată pe probe certe, sigure, fără echivoc, Înalta Curte apreciază că, în cauză, există un dubiu suficient de puternic, care operează în favoarea inculpaților Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță, astfel încât soluția de achitare dispusă de instanța de fond se impune a fi menținută.

Cu privire la apelul declarat de apelanta Mihai Lenuța, în calitate de soție a inculpatului Mihai Ioan Adrian (decedat), Înalta Curte reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art.396 alin.1 Cod procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, iar potrivit alineatului 6 al aceluiași articol, încetarea procesului penal se pronunță în cazurile prevăzute la art.16 alin.1 lit.e - j Cod procedură penală.

În alineatul 7 se prevede că: „dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art.18 și se constată, ca urmare a continuării procesului, că sunt incidente cazurile prevăzute la art.16 alin.1 lit.a-d, instanța de judecată pronunță achitarea”.

Continuarea procesului penal, la cererea suspectului sau inculpatului, poate fi solicitată în caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală (art.18 Cod procedură penală).

În ceea ce privește persoanele îndreptățite să solicite continuarea procesului penal, textul enunțat anterior se referă, în mod expres, la suspect și inculpat, adică la persoanele care au dobândit această calitate, în condițiile art.305 alin.3 Cod procedură penală sau ale art.309 alin.1 Cod procedură penală.

Dispozițiile legale sunt de strictă interpretare și, ca atare, nicio persoană care nu a avut, pe parcursul procesului penal, vreuna dintre aceste calități, nu poate solicita continuarea procesului.

Dispozițiile art.16 Cod procedură penală, la care face referire apărarea, reglementează cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, dar acestea trebuie corelate cu prevederile art.18 Cod procedură penală, respectiv cu cele ale art.396 alin.1, 6 și 7 Cod procedură penală, care, analizate în ansamblul lor, exclud ipoteza pronunțării unei soluții de achitare, în situația în care, în cursul judecății, intervine decesul inculpatului.

În ceea ce privește apelul declarat de apărătorul inculpatului Mihai Ioan Adrian (decedat), avocat Lele Alexandru, Înalta Curte reține, în raport cu dispozițiile art.409 alin.2 Cod procedură penală, că avocatul poate exercita calea de atac a apelului, dar acesta trebuie însușit de inculpat.

În condițiile în care, în prezenta cauză, a intervenit decesul inculpatului, în cursul judecății, calea de atac exercitată a devenit inadmisibilă.

Având în vedere considerentele expuse, Înalta Curte, în baza art.421 alin.1 pct.1 lit.b Cod procedură penală, va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, privind pe inculpații Cocian-Iepan

Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță, precum și de numita Mihai Lenuța împotriva sentinței penale nr.71 din 9 aprilie 2021 și a încheierii din data de 3 iulie 2020, pronunțate în dosarul nr.1043/33/2013* al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori.

În temeiul dispozițiilor art.421 alin.1 pct.1 lit.a teza a II-a Cod procedură penală, va respinge, ca inadmisibil, apelul declarat de avocat Lele Alexandru, pentru inculpatul decedat Mihai Ioan Adrian, împotriva aceleiași hotărâri.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj vor rămâne în sarcina statului.

În baza art.275 alin.2 Cod procedură penală, va obliga apelanta Mihai Lenuța la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În temeiul art.275 alin.6 Cod procedură penală, onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul inculpat Mihai Ioan Adrian (decedat) și pentru intimații inculpați Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 217 lei, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj**, privind pe inculpații **Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță**, precum și de numita **Mihai Lenuța** împotriva sentinței penale nr.71 din 9 aprilie 2021 și a încheierii din data de 3 iulie 2020, pronunțate în dosarul nr.1043/33/2013* al Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori.

Respinge, ca inadmisibil, **apelul declarat de avocat Lele Alexandru**, pentru inculpatul decedat **Mihai Ioan Adrian**, împotriva aceleiași hotărâri.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj rămân în sarcina statului.

Obligă apelanta Mihai Lenuța la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul inculpat Mihai Ioan Adrian (decedat) și pentru intimații inculpați Cocian-Iepan Petru, Halas Mihai și Teleptean Mihăiță, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 217 lei, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21 iulie 2022.

PREȘEDINTE,
Rodica Cosma
Soane

JUDECĂTOR,
Anca Mădălina Alexandrescu

JUDECĂTOR,
Laura Mihaela

MAGISTRAT-ASISTENT,
Mihaela Mustața

Red.RC
Tehnored.MM

A.I. 21 Iulie 2022

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO